

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Strasbourg, 24. huhtikuuta 2024
(OR. en)**

**2022/0104(COD)
LEX 2325**

**PE-CONS 87/1/23
REV 1**

**ENV 1517
IND 700
CODEC 2539
AGRI 835
COMPET 1290
COMER 156
SAN 755
MI 1143
CONSOM 496
ENT 276**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
TEOLLISUUDEN PÄÄSTÖISTÄ (YHTENÄISTETTY YMPÄRISTÖN PILAANTUMISEN
EHKÄISEMINEN JA VÄHENTÄMINEN) ANNETUN EUROOPAN PARLAMENTIN JA
NEUVOSTON DIREKTIIVIN 2010/75/EU JA KAAKTOPAIKOISTA ANNETUN NEUVOSTON
DIREKTIIVIN 1999/31/EY MUUTTAMISESTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
DIREKTIIVI (EU) 2024/...,**

annettu 24 päivänä huhtikuuta 2024,

teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ja kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä³,

¹ EUVL C 443, 22.11.2022, s. 130.

² EUVL C 498, 30.12.2022, s. 154.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. maaliskuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 12. huhtikuuta 2024.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antama tiedonanto ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” on EU:n strategia, jolla varmistetaan ilmastoneutraali ja puhdas kiertotalous vuoteen 2050 mennessä, optimoidaan luonnonvarojen käyttö, uudelleenkäyttö ja hallinta ja minimoidaan ympäristön pilaantuminen ja jossa myös tunnustetaan syvälle ulottuvan muutosvoimaisen politiikan tarve sekä tarve suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Sen tavoitteena on myös varmistaa, että tällainen siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen. Lisäksi unioni on sitoutunut Pariisin sopimukseen⁴, kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmaan ja sen kestävän kehityksen tavoitteisiin sekä mukanaoloonsa Maailman terveysjärjestössä. Lokakuussa 2020 hyväksytyssä kestävyyttä edistävässä unionin kemikaalistrategiassa ja toukokuussa 2021 hyväksytyssä saasteettomuuteen pyrkivässä toimintasuunnitelmassa käsitellään erityisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sisältyviä ympäristön pilaantumiseen liittyviä näkökohtia. Samaan aikaan Euroopan uudessa teollisuusstrategiassa korostetaan muutosvoimaisten teknologioiden mahdollista roolia. Muita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU⁵ tarkistamisen kannalta erityisen keskeisiä politiikkoja ovat eurooppalainen ilmastolaki⁶, 55-valmiuspaketti, metaanistrategia ja Glasgow’n metaanisitoumus, ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeva strategia, biodiversiteettistrategia, Pellolta pöytään -strategia, maaperästrategia ja kestäviä tuotteita koskeva aloite. Lisäksi osana Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyssodan seurauksena toteutettavia EU:n toimia REPowerEU-aloitteessa ehdotetaan yhteisiä eurooppalaisia toimia, joilla tuetaan energiatoimitusten monipuolistamista, nopeutetaan siirtymistä uusiutuvaan energiaan ja parannetaan energiatehokkuutta.

⁴ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Komissio ilmoitti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa, että unionin toimenpiteitä, joilla puututaan suurten teollisuuslaitosten aiheuttamaan ympäristön pilaantumiseen, tarkistetaan muun muassa tarkastelemalla uudelleen lainsäädännön alakohtaista soveltamisalaa ja sitä, miten se saadaan kaikilta osin yhdenmukaiseksi ilmasto-, energia- ja kiertotalouspolitiikkojen kanssa. Lisäksi saasteettomuutta koskevassa toimintasuunnitelmassa, kiertotalouden toimintasuunnitelmassa ja Pellolta pöytään -strategiassa kehotetaan parantamaan resurssitehokkuutta ja resurssien uudelleenkäyttöä ja samalla vähentämään epäpuhtauspäästöjä niiden lähteellä, mukaan lukien lähteet, jotka eivät tällä hetkellä kuulu direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan. Tietyn tyypistä maatalouden ja teollisuuden toiminnoista aiheutuvaan pilaantumiseen puuttuminen edistää samalla kestäviä maatalouskäytäntöjä, joilla on monia oheishyötyjä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ympäristö- ja ilmastotavoitteiden kannalta, edellyttää tällaisten toimintojen sisällyttämistä kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

- (3) Unionin kaivannaisteollisuus on avainasemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja unionin teollisuusstrategian, myös kyseisen strategian tarkistetun version, tavoitteiden saavuttamisessa. Metallit ovat strategisesti tärkeitä digitaalisen ja vihreän siirtymän ja energiaa, materiaaleja ja kiertotaloutta koskevan muutoksen kannalta sekä unionin talouden häiriönsietokyvyn ja riippumattomuuden vahvistamiseksi. Jotta kyseiset tavoitteet voitaisiin saavuttaa, on tarpeen kehittää edelleen kestäviä kotimaisia valmiuksia ja toimituksia ottaen erityisesti huomioon kasvava maailmanlaajuinen kysyntä, toimitusketjujen haavoittuvuus ja geopoliittiset jännitteet. Tämä edellyttää tehokkaita, räätälöityjä ja yhdenmukaistettuja toimenpiteitä, joilla varmistetaan parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden käyttöönotto ja käyttö, jolloin sovelletaan prosesseja, jotka ovat kaikkein tehokkaimpia ja joilla on mahdollisimman vähän vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Direktiivin 2010/75/EU hallintojärjestelyt, joilla teollisuuden asiantuntijat otetaan tiiviisti mukaan yhteisymmärrykseen perustuvien ja räätälöityjen ympäristövaatimusten kehittämiseen, tukevat kyseessä olevien toimintojen kestävää kasvua unionissa. Yhteisesti sovittujen standardien kehittäminen ja saatavuus varmistavat yhtäläiset toimintaedellytykset unionissa ja samalla takaavat ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason. Sen vuoksi on aiheellista sisällyttää kyseiset toiminnot direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/...⁷⁺ soveltamista. Teollisuuspäästädirektiivi tukee unionin teollisuutta hankkeiden kehittämisessä ja helpottaa kaivostoiminnan kestävää ja yhteisymmärrykseen perustuvaa kasvua unionissa vuoteen 2030 ulottuvien kriittisiä raaka-aineita koskevan säädöksen vertailuarvojen mukaisesti. Teollisuuspäästädirektiivi auttaa saavuttamaan kriittisiä raaka-aineita koskevassa säädöksessä säädettyjä yksinkertaistettuja lupamenettelyjä koskevat tavoitteet tukemalla jäsenvaltioita toimintalupia koskevien ehtojen asettamisessa ja lupien nopeassa myöntämisessä.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/.... annettu ... päivänä ...kuuta ..., puitteiden vahvistamisesta kriittisten raaka-aineiden turvatun ja kestävä tarjonnan varmistamiseksi ja asetusten (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 ja (EU) 2019/1020 muuttamisesta (EUVL L ..., ELI ...).

⁺ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 78/23 (2023/0079(COD)) olevan asetuksen sarjanumero ja lisätään alaviitteeseen kyseistä asetusta koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja sen julkaisuviite.

- (4) Tässä muutossäädöksessä olisi selvennettävä, että hajusaaste olisi otettava huomioon parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määriteltäessä ja lupia myönnettäessä tai tarkistettaessa.
- (5) Lupien myöntämisen ja tarkistamisen yhteydessä olisi otettava nimenomaisesti huomioon se mahdollisuus, että teollisuuden päästöjen vaikutus vesimuodostumien tilaan voi pahentua veden virtauksen dynamiikan vaihtelun vuoksi.
- (6) Karjankasvatus aiheuttaa merkittäviä epäpuhtauspäästöjä ilmaan ja veteen. Jotta voidaan vähentää kyseisiä päästöjä, mukaan lukien ammoniakki-, metaani-, nitraatti- ja kasvihuonekaasupäästöt, ja siten parantaa ilman, veden ja maaperän laatua, on alennettava kynnysarvoa, jonka ylittyessä sika- ja siipikarjaa kasvattavat laitokset kuuluvat direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan. Komission olisi siksi arvioitava, tarvitaanko unionin toimia, joilla puututtaisiin kattavasti karjan, etenkin nautakarjan, kasvatuksesta aiheutuviin päästöihin, ottaen huomioon käytettävissä olevat välineet ja alan erityispiirteet, ja annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus asiasta. Samanaikaisesti komission olisi myös arvioitava näytön perusteella sitä, tarvitaanko unionin toimia, jotta voidaan saavuttaa sisämarkkinoille saatettuja tuotteita koskeva maailmanlaajuisen ympäristönsuojelun tavoite ehkäisemällä ja rajoittamalla karjankasvatuksesta aiheutuvia päästöjä unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen, ja annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus asiasta.

- (7) Asiaankuuluissa BAT-vaatimuksissa otetaan huomioon kyseisten laitosten luonne, koko, eläintiheys ja monimutkaisuus, mukaan lukien karjankasvatustapojen erityispiirteet, sekä niiden mahdollisten ympäristövaikutusten laajuus. Parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden suhteellisuusvaatimuksilla pyritään kannustamaan viljelijöitä toteuttamaan tarvittava siirtymä kohti ympäristöystävällisempiä maatalouskäytäntöjä.
- (8) Sikojen kasvattaminen luonnonmukaisten tuotantojärjestelmien laitoksissa tai laitoksissa, joissa eläintiheys on alhainen, olisi jätettävä direktiivin 2010/75/EU soveltamisalan ulkopuolelle, koska ne vaikuttavat suotuisasti maisemansuojeluun, metsäpalojen ennaltaehkäisyyn sekä luonnon monimuotoisuuden ja elinympäristöjen suojeluun. Poikkeuksen olisi koskettava sikoja laitumella kasvattavia laitoksia, joissa eläintiheys on alhainen ja joissa eläimiä pidetään ulkona huomattavan ajan vuodesta, varsinkin päiväsaikaan, ja joissa sää- ja turvallisuusolosuhteet takaavat eläinten hyvinvoinnin tai joissa eläimiä pidetään ulkona kausiluonteisesti. Eläintiheyden laskennassa käytettävää pinta-alaa olisi käytettävä laitoksen eläinten laiduntamiseen tai laitoksen eläinten ruokinnassa käytettävän rehun viljelyyn.

- (9) Unionilla on velvollisuus olla edelleen johtavassa asemassa maailmanlaajuisissa ilmastotoimissa muun muassa täyttämällä tavoite ilmastoneutraalista unionista viimeistään vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti. Puuttuminen karjan metaanipäästöihin maailmanlaajuisesti auttaisi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä, jota tarvitaan kiireellisesti, jos maapallon keskilämpötilan nousu halutaan pitää selvästi alle kahdessa celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja jotta voidaan jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan.
- (10) Pellolta pöytään -strategiassa on vahvistettu sitoumus edistää maailmanlaajuisia siirtymistä kestäviin elintarvikejärjestelmiin kansainvälisissä standardointielimissä ja johtaa kansainvälisiä kestävyysstandardeja koskevaa työtä. Unioni pyrkii jatkossakin edistämään kansainvälisiä standardeja asiaankuuluviissa kansainvälisissä elimissä ja kannustamaan korkeiden turvallisuus- ja kestävyysstandardien mukaisten maatalouselintarvikkeiden tuotantoon. Lisäksi kuten komission kertomuksessa ”EU:n terveys- ja ympäristönormien soveltaminen tuotaviin maataloustuotteisiin ja maatalouselintarvikkeisiin” todetaan, kunnianhimoiset terveys- ja ympäristönormit ja -tavoitteet sekä muut kestävyysvaatimukset ja -tavoitteet edistävät maailmanlaajuisia ongelmia koskevien perusteltujen tavoitteiden saavuttamista, myös yhteinen terveys -lähestymistavan mukaisesti. Unioni jatkaa monenvälisellä tasolla toimintaansa, jonka tarkoituksena on saada aikaan maailmanlaajuinen yhteisymmärrys toimien ja kansainvälisesti sovittujen standardien tarpeesta.

- (11) Unionin olisi myös otettava johtoasema kansainvälisessä yhteistyössä, jotta voitaisiin luoda avoin ja oikeudenmukainen monenvälinen järjestelmä, jossa kestävä kauppa toimii vihreän siirtymän keskeisenä mahdollistajana. On välttämätöntä pyrkiä yhteistyöprosessissa kumppaneiden kanssa edistämään kansainvälistä ympäristöhallintoa ja kansainvälisten ympäristönormien noudattamista sen mukaisesti kuin on esitetty unionin kauppapolitiikan ja kestävä kehityksen politiikan uudelleentarkastelussa ja komission tiedonannossa ”Kauppakumppanuuksien voima: yhdessä vihreän ja oikeudenmukaisen talouskasvun puolesta”.
- (12) Jotta voidaan ehkäistä maatalojen keinotekoista pilkkomista, joka saattaisi vähentää maatalan eläinyksikköinä mitattua kapasiteettia niin, että se alittaa tämän direktiivin soveltamista varten liitteessä Ia vahvistetun kynnysarvon, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jos vähintään kaksi laitosta sijaitsee lähellä toisiaan ja niiden toiminnanharjoittaja on sama tai jos tällaiset laitokset ovat keskenään taloudellisessa tai oikeudellisessa suhteessa olevien toiminnanharjoittajien määräysvallassa, toimivaltainen viranomainen voi katsoa kyseiset laitokset yhdeksi yksiköksi laskettaessa eläinyksikköinä mitattua kapasiteettikynnystä. Yhdistettyä kasvinviljelyä ja kotieläintaloutta koskevaa kynnysarvoa ei pitäisi käyttää kutakin eläinyksikköä koskevan kynnysarvon kiertämiseen.

- (13) Sähköajoneuvojen akkuja tuottavien suurlaitosten määrä todennäköisesti kasvaa merkittävästi unionissa vuoteen 2030 saakka ja sen jälkeen, mikä lisää unionin osuutta maailman akkutuotannosta. Useita akkujen arvoketjun toimintoja säännellään jo direktiivillä 2010/75/EU, ja akut tuotteina kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542⁸ soveltamisalaan. On kuitenkin tarpeen sisällyttää direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan myös akkuja valmistavat suurlaitokset, jotta voidaan varmistaa, että myös ne kuuluvat direktiivissä 2010/75/EU säädettyjen vaatimusten soveltamisalaan. Sellaisten akkuja valmistavien suurlaitosten, jotka ovat muita kuin pelkästään akkujen kokoonpanosta vastaavia laitoksia, sisällyttäminen direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan parantaa kokonaisvaltaisesti akkujen kestävyyttä ja minimoi niiden ympäristövaikutukset akkujen koko elinkaaren ajan. Tämä edistää akkutuotannon alan kestävämpää kasvua.
- (14) Jotta ympäristötiedon julkista saatavuutta voitaisiin edelleen parantaa, on tarpeen selventää, että direktiivin 2010/75/EU nojalla laitoksille myönnetyt luvat on asetettava yleisön saataville internetissä maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille varmistaen kuitenkin liikesalaisuuksien turvaaminen.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta (EUVL L 191, 28.7.2023, s. 1).

- (15) Jäsenvaltioiden olisi kehitettävä sähköisiä lupajärjestelmiä, joilla vähennetään toiminnanharjoittajien ja toimivaltaisten viranomaisten hallinnollisia rasitteita, parannetaan tiedon julkista saatavuutta ja helpotetaan yleisön osallistumista lupamenettelyihin. Komission olisi tuettava jäsenvaltioita sähköisten lupajärjestelmien kehittämisessä järjestämällä jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa ja antamalla ohjeita parhaista käytännöistä.
- (16) Pilaantumisen vaikutukset, mukaan lukien vaaratilanteista tai onnettomuuksista aiheutuvat vaikutukset, voivat ulottua jäsenvaltion alueen ulkopuolelle. Tällaisissa tapauksissa vaaratilanteista tai onnettomuuksista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittaminen ja mahdollisten uusien vaaratilanteiden tai onnettomuuksien ehkäiseminen edellyttää nopeaa tietojenvaihtoa ja tiivistä koordinoitua niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, joihin tapaus vaikuttaa tai voisi vaikuttaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU⁹ soveltamista. Sen vuoksi tapauksissa, joissa vaaratilanteella tai onnettomuudella on merkittäviä vaikutuksia ympäristöön tai ihmisten terveyteen toisessa jäsenvaltiossa, olisi tuettava tietojenvaihtoa ja valtioiden rajat ylittävää ja monialaista yhteistyötä asianomaisten jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan rajoittaa ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvia seurauksia ja estää uudet mahdolliset vaaratilanteet tai onnettomuudet.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/18/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta sekä neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1).

- (17) Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava vaatimusten noudattamisen varmistamistoimenpiteitä, joilla edistetään, seurataan ja valvotaan direktiivin 2010/75/EU nojalla luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille asetettujen velvoitteiden noudattamista. Jäsenvaltioiden olisi osana vaatimusten noudattamisen varmistamistoimenpiteitä varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta vastaavilla kansallisilla viranomaisilla on riittävästi pätevää henkilöstöä sekä riittävät taloudelliset, tekniset ja teknologiset resurssit tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien tehtäviensä tehokasta hoitamista varten.
- (18) Toimivaltaisten viranomaisten olisi osana vaatimusten noudattamisen varmistamistoimenpiteitä myös voitava keskeyttää laitoksen toiminta, jos lupaehtojen jatkuva rikkominen tai tarkastusraportin havaintojen noudattamatta jättäminen aiheuttavat vaaraa ihmisten terveydelle tai uhkaavat aiheuttaa tai merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia, jotta kyseinen vaara saadaan poistettua.
- (19) Jos kyseessä on pilaantuminen, joka vaikuttaa juomavesivaroihin, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät juomavesivarat, tai joka vaikuttaa jätevesi-infrastruktuuriin, toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava asianomaisille juoma- ja jätevesihuollon toimijoille toimenpiteistä, jotka on toteutettu kyseisen pilaantumisen ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheuttaman vahingon ehkäisemiseksi tai korjaamiseksi.

- (20) Direktiivin 2010/75/EU arvioinnissa todettiin, että kyseisen direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006¹⁰ välisiä yhteyksiä on vahvistettava, jotta voidaan paremmin puuttua riskeihin, jotka liittyvät kemikaalien käyttöön direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluvissa laitoksissa. Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) kemikaaleja koskevan työn ja direktiivin 2010/75/EU mukaisten parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien vertailuasiakirjojen, jäljempänä 'BAT-vertailuasiakirjat', laatimisen välisten synergioiden kehittämiseksi ECHAlle olisi annettava virallinen rooli BAT-vertailuasiakirjojen valmistelussa.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (21) Komission olisi edistettävä sitä, että tietojenvaihtoorumiin osallistuu sidosryhmiä ja kansalaisyhteiskunnan edustajia, mukaan lukien ihmisten terveyden tai ympäristön suojelun edistämiseen osallistuvat valtiosta riippumattomat järjestöt. Komission olisi varmistettava, että Euroopan ympäristökeskus osallistuu tietojenvaihtoon, jos keskuksen asiantuntemuksesta olisi hyötyä tietojenvaihdon kannalta. Koska tietojenvaihtoorumin ja teknisen työryhmän soveltamisalaa laajennetaan ja niiden työmäärä lisääntyy, komission olisi osoitettava riittävät resurssit ja hyväksyttävä tarvittavat muutokset, myös muuttamalla komission täytäntöönpanopäätöstä 2012/119/EU¹¹, foorumin ja teknisen työryhmän sujuvan toiminnan varmistamiseksi.

¹¹ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/119/EU, annettu 10 päivänä helmikuuta 2012, teollisuuden päästöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/75/EU tarkoitetuista tiedonkeruusta ja BAT-vertailuasiakirjojen laatimista ja niiden laadun varmistamista koskevista ohjeista (EUVL L 63, 2.3.2012, s. 1).

- (22) Parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen ja ympäristötehokkuuden tasojen määrittämistä tukevan tietojenvaihdon helpottamiseksi ja liikesalaisuuksien suojaamiseksi olisi täsmennettävä menettelyt, joita sovelletaan sellaisten tietojen käsittelyyn, jotka katsotaan liikesalaisuuksiksi tai kaupallisesti arkaluonteisiksi tiedoiksi, mukaan lukien tiettyjen sidosryhmäluokkien anonymisointia koskevat ehdot, ja tiedoiksi, jotka on kerätty teollisuudelta komission järjestämän tietojenvaihdon yhteydessä BAT-vertailuasiakirjojen laatimista, uudelleentarkastelua tai ajan tasalle saattamista varten. Olisi varmistettava, että tietojenvaihtoon osallistuvat henkilöt eivät jaa liikesalaisuuksiksi tai kaupallisesti arkaluonteisiksi tiedoiksi katsottuja tietoja sellaisten yritysten tai toimialajärjestöjen edustajien kanssa, joilla on kyseistä teollista toimintaa tai siihen liittyviä markkinoita koskevia taloudellisia intressejä. Tällainen tietojenvaihto ei rajoita unionin kilpailulainsäädännön tai erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan soveltamista.
- (23) Tällä direktiivillä ei luoda liikesalaisuuksien julkistamista koskevia velvoitteita niiden lisäksi, joista on jo säädetty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/4/EY¹² ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/943¹³.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (24) Ihmisten terveyden ja koko ympäristön suojelun varmistaminen edellyttää synergioita ja koordinoitua muun asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön kanssa direktiivin 2010/75/EU täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa. Sen vuoksi kaikkia asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, joiden vastuulla on varmistaa asiaa koskevan unionin ympäristölainsäädännön noudattaminen, olisi kuultava ennen kyseisen direktiivin mukaisten lupien myöntämistä.
- (25) Jotta laitosten ympäristötehokkuutta ja turvallisuutta voitaisiin jatkuvasti parantaa muun muassa ehkäisemällä jätteen syntymistä, optimoimalla luonnonvarojen käyttö ja veden uudelleenkäyttö sekä ehkäisemällä tai vähentämällä vaarallisten aineiden käyttöön liittyviä riskejä, laitosten toiminnanharjoittajien olisi määritettävä ja pantava täytäntöön ympäristöjärjestelmä tämän direktiivin ja asiankuuluvien BAT-päätelmien mukaisesti ja asetettava asiaankuuluvat osat yleisön saataville. Ennen ympäristöjärjestelmänsä asiaankuuluvien osien yleisön saataville asettamista toiminnanharjoittajalla olisi oltava mahdollisuus muokata sellaisia tietoja, jotka ovat liikesalaisuuksia, tai jättää ne julkistamatta. Tällaista mahdollisuutta olisi sovellettava rajoitetusti ottaen huomioon julkistamisesta kussakin tapauksessa seuraava yleinen etu. Ympäristöjärjestelmän olisi katettava myös vaarallisten aineiden käyttöön liittyvien riskien hallinta ja selvitys vaarallisten aineiden mahdollisesta korvaamisesta turvallisemmilla vaihtoehdoilla.

- (26) Sen varmistamiseksi, että ympäristöjärjestelmä on direktiivin 2010/75/EU vaatimusten mukainen, toiminnanharjoittajan olisi tarkasteltava ympäristöjärjestelmää uudelleen ja ulkoisen auditoijan, jonka kanssa toiminnanharjoittaja on tehnyt sopimuksen, olisi tarkastettava se. Auditoijan olisi oltava joko ISO 17021 -standardissa edellytetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008¹⁴ mukaisesti akkreditoitu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos tai luonnollinen tai oikeushenkilö, joka on saanut ympäristötodentajan toimiluvan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009¹⁵ 2 artiklan 20 kohdan mukaisesti.

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

- (27) Jotta voidaan tukea hiilestä irtautumista, resurssitehokkuutta ja kiertotaloutta, BAT-päätelmiin olisi sisällytettävä parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät sitovat ympäristötehokkuuden tasot ja uusiin tekniikoihin liittyvät ohjeelliset ympäristötehokkuuden arvot sellaisille yksittäisille prosesseille, joilla on samanlaiset ominaisuudet, kuten energiankantajat, raaka-aineet, tuotantoyksiköt ja lopputuotteet, ja jotka ovat hyvin homogeenisia koko unionissa tapauksissa, joissa parhaan käytettävissä olevan tekniikan määrittämistä tukevassa tietojenvaihdossa saatavilla olevat tiedot ovat riittävän vakuuttavat. BAT-päätelmiin olisi sisällytettävä myös muita tapauksia koskevia viitteellisiä vertailuarvoja, jotka toiminnanharjoittajien on määrä sisällyttää ympäristöjärjestelmiinsä tapauksissa, joissa ympäristötehokkuus riippuu suuressa määrin prosessien erityisolosuhteista. Parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyviin ympäristötehokkuuden tasoihin ja vertailuarvoihin voisivat kuulua kulutustasot, resurssitehokkuuden tasot ja uudelleenkäytön tasot, jotka kattavat materiaalit sekä vesi- ja energiavarat, sekä jätteen määrän tasot ja muut tasot, jotka on saatu tietyissä vertailuolosuhteissa. Ympäristötehokkuuden tasot ja vertailuarvot olisi vahvistettava ottaen huomioon resurssit, joita tarvitaan laitosten muuttamiseen niiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, sekä tiettyjen tuotteiden resurssitarpeiden kysyntälähtöiset vaihtelut, kuten vedenkulutuksen vaihtelut. Toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava luvassa BAT-päätelmissä vahvistettua ympäristötehokkuutta koskevat sitovat vaihteluvälit sekä vettä koskevat sitovat ympäristötehokkuuden raja-arvot ja jätettä ja muita resursseja kuin vettä koskevat viitteelliset ympäristötehokkuuden tasot, jotka eivät ole ympäristön kannalta vähemmän tiukkoja kuin sitovat vaihteluvälit, edellyttäen, että pakollisen vaihteluvälin alarajan saavuttaminen varmistetaan. Toiminnanharjoittajan olisi sisällytettävä vertailuarvot ympäristöjärjestelmään.

- (28) On täsmennettävä edellytykset, joiden täytyessä toimivaltainen viranomainen voi direktiivin 2010/75/EU mukaisessa luvassa veteen joutuviin pilaavien aineiden päästöihin sovellettavia raja-arvoja asettaessaan ottaa huomioon jätevedenpuhdistamon jatkokäsittelyprosessit. Päästöihin sovellettavat raja-arvot olisi vahvistettavavalla, jolla varmistetaan, että tällaiset päästöt eivät lisää pilaavien aineiden kuormitusta vastaanottavissa vesissä tai haittaa valmiuksia tai mahdollisuuksia ottaa talteen jäteveden käsittelyvirrasta peräisin olevia resursseja verrattuna tilanteeseen, jossa laitos käyttää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja täyttää suorille päästöille asetetut parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvät päästötasot, jäljempänä 'BAT-päästötasot'.

- (29) Ihmisten terveyden ja koko ympäristön suojelun korkean tason varmistaminen edellyttää muun muassa, että luissa vahvistetaan sellaiset päästöjen raja-arvot, joilla varmistetaan BAT-päätelmissä vahvistettujen BAT-päästötasojen noudattaminen. BAT-päästötasot ilmaistaan yleensä vaihteluväleinä eikä yksittäisinä arvoina, jotta voidaan ottaa huomioon tietäntyyppisten laitosten keskinäiset erot, jotka johtavat ympäristötehokkuuden vaihteluihin parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sovellettaessa. Esimerkiksi tietyllä parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla ei välttämättä saavuteta samaa tehokkuutta kaikissa laitoksissa, jotkin parhaat käytettävissä olevat tekniikat eivät ehkä sovellu käytettäväksi tietyissä laitoksissa ja joskus joidenkin pilaavien aineiden tai ympäristön osien osalta paras tulos voitaisiin saavuttaa useiden eri parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden yhdistelmällä. Ihmisten terveyden ja koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttaminen vaarantuu, koska käytäntönä on ollut asettaa päästöjen raja-arvot BAT-päästötason vaihteluvälin lievempään päätyyn ottamatta huomioon, kykenisikö tietty laitos saavuttamaan alhaisemmat päästötasot soveltamalla parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tällainen käytäntö estää edelläkävijöitä ottamasta käyttöön tehokkaampia tekniikoita ja vaikeuttaa tasapuolisten toimintaedellytysten saavuttamista ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun mahdollistavalla korkealla tasolla. Päästöjen vähentämiseksi toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava päästöjen raja-arvot tiukimmalle asianomaisen laitoksen osalta saavutettavissa olevalle tasolle ottaen huomioon BAT-päästötasojen koko vaihteluväli sekä kokonaisympäristövaikutukset. Päästöjen raja-arvojen olisi perustuttava toiminnanharjoittajan tekemään arviointiin, jossa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja pyritään saavuttamaan asianomaisissa laitoksissa paras mahdollinen ympäristötehokkuus, paitsi jos toiminnanharjoittaja osoittaa, että BAT-päätelmissä kuvatun parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltaminen mahdollistaa vähemmän tiukkojen raja-arvojen noudattamisen. Jotta voidaan tukea päästöjen raja-arvojen asettamista luissa ja yleisesti sitovien sääntöjen hyväksymistä, BAT-päätelmissä olisi oltava tietoja olosuhteista, joiden vallitessa voidaan saavuttaa alhaisemmat päästötasot ominaisuuksiltaan samanlaisille laitosluokille vahvistettujen BAT-päästötasojen vaihteluvälin sisällä. Kun päästöjen raja-arvot asetetaan BAT-päästötasojen vaihteluvälin sisälle, poikkeusmenettelyä ei olisi sovellettava.

- (30) BAT-päätelmissä olisi yksilöitävä uudet tekniikat ja parhaat käytettävissä olevat tekniikat, joita teollisuuden toiminnanharjoittajat voivat ottaa käyttöön laitosten muuttamiseksi siten, että ne ovat kestäväää, puhdasta, kiertotalouteen perustuvaa ja ilmastoneutraalia taloutta koskevan unionin tavoitteen mukaisia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava antaa teollisuuden toiminnanharjoittajille riittävästi aikaa toteuttaa parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden tai uusien tekniikoiden avulla syvä teollinen muutos, joka edellyttää huomattavia investointeja ja johon sisältyy suunnittelun tai tekniikan merkittävä muutos tai olemassa olevan laitoksen korvaaminen ja, BAT-päätelmissä kuvatulla ja muutossuunnitelmassa vahvistetulla tavalla.

- (31) Viime vuosina unioni ja sen jäsenvaltiot ovat joutuneet kokemaan poikkeuksellisia kriisitilanteita, kuten covid-19-pandemian ja Venäjän hyökkäyssodan Ukrainaa vastaan. Kyseiset kriisit ovat äkillisesti ja suoraan vaikuttaneet energian ja yhteiskunnan kannalta kriittisten resurssien, materiaalien ja laitteiden toimituksiin, mikä on johtanut vakavaan pulaan ja häiriöihin, joihin on vastattava nopeasti. Jos kriisit edellyttävät tällaista reagoimista, voisi olla tarpeen asettaa BAT-päätelmissä esitettyjä tasoja vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja, jotta voidaan säilyttää energiantuotanto tai kriittisen tärkeiden laitteiden tuotanto taikka mahdollistaa kriittisten laitosten toiminnan jatkuvuus. On luotava tasapaino seuraavien välille: tarve asettaa vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja tai ympäristötehokkuuden raja-arvoja ja tarve suojella ympäristöä ja ihmisten terveyttä sekä varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja sisämarkkinoiden eheys. Näin ollen vähemmän tiukkoja rajoja voidaan asettaa vasta viimeisenä keinona, kun vähemmän saastuttavat vaihtoehtoiset toimenpiteet on käytetty loppuun. Toimivaltaisen viranomaisen olisi varmistettava, että laitoksen päästöt eivät aiheuta minkäänlaista merkittävää pilaantumista. Ympäristöön ja kansanterveyteen kohdistuvien vaikutusten valvomiseksi päästöjä olisi tarkkailtava. Tasapuolisten toimintaedellytysten ja sisämarkkinoiden varmistamiseksi komission olisi voitava antaa tiukkoja ohjeita poikkeuksellisten kriisitilanteiden ja niissä huomioon otettavien olosuhteiden varalta. Komission olisi todennettava, että tällaiset jäsenvaltioiden myöntämät poikkeukset ovat perusteltuja, ja esittää vastalauseita, jos se toteaa, että poikkeus ei ole perusteltu, jolloin jäsenvaltion olisi viipymättä tarkistettava poikkeusta.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää vapauttaa lupaehdoissa asetetuista energiatehokkuuteen liittyvistä vaatimuksista tietyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹⁶ liitteessä I luetellut polttolaitokset tai muut hiilidioksidipäästöjä aiheuttavat yksiköt.
- (33) Jotta voidaan estää tai minimoida direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluvien laitosten aiheuttamat epäpuhtauspäästöt ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, on täsmennettävä yleiset periaatteet edellytyksistä, joiden täyttyessä voidaan myöntää poikkeuksia päästöjen raja-arvoista, mukaan lukien vaatimus niiden säännöllisestä uudelleenarvioinnista, jotta voidaan varmistaa tällaisten poikkeusten yhdenmukaisempi soveltaminen koko unionissa. Poikkeuksia päästöjen raja-arvoista ei pitäisi myöntää, jos ne voisivat vaarantaa ympäristönlautunormien noudattamisen.

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32)

- (34) Direktiivin 2010/75/EU arvioinnissa todettiin, että kyseisen direktiivin II luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta vaatimusten noudattamisen arviointia koskevissa lähestymistavoissa oli jonkin verran eroja. Jotta voidaan saavuttaa koko ympäristön suojelun korkea taso, varmistaa unionin lainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa ja minimoida yrityksille ja viranomaisille aiheutuvat hallinnolliset rasitteet, komission olisi vahvistettava yhteiset säännöt päästöjen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi ja mitattujen päästöjen validoimiseksi sekä ilmaan että veteen joutuvien päästöjen osalta parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella. Kyseisten sääntöjen olisi oltava etusijalla niihin III ja IV luvussa vahvistettuihin sääntöihin nähden, jotka koskevat direktiivin 2010/75/EU liitteisiin V ja VI sisältyvien päästöjen raja-arvojen noudattamisen arviointia.

- (35) Ympäristölaatunormeilla olisi ymmärrettävä tarkoitettavan unionin lainsäädännössä, kuten ilmaa ja vettä koskevissa unionin säädöksissä, asetettuja vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai sen tietyn osan on tiettyä ajankohtana täytettävä. Sen vuoksi on aiheellista selventää, että myöntäessään lupaa laitokselle toimivaltaisten viranomaisten olisi paitsi vahvistettava edellytykset sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminnassa noudatetaan BAT-päätelmiä, myös sisällytettävä lupaan erityisiä lisäehtoja, jotka ovat tiukempia kuin asiaankuuluvissa BAT-päätelmissä vahvistetut ehdot, jotta voidaan tarvittaessa vähentää laitoksen erityistä osuutta asianomaisella alueella esiintyvään pilaantumiseen ja ottaa huomioon asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuus vastaanottavassa ympäristössä, jotta voidaan varmistaa, että laitos noudattaa ympäristölaatunormeja. Tällaisiin ehtoihin voisi kuulua tiukempien päästöjen raja-arvojen tai epäpuhtauspäästöjen aiheuttamaa päästökuormaa koskevien rajojen asettaminen tai laitoksen toiminnan tai kapasiteetin rajoittaminen.

- (36) Toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava lupaehtoja ja tarvittaessa saatettava ne ajan tasalle asiaa koskevan lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Lupaehtoja olisi tarkistettava tai päivitettävä myös silloin, kun laitoksen on noudatettava jotakin ympäristölaatunormia, mukaan lukien uudet ja tarkistettavat ympäristölaatunormit, tai jos vastaanottavan ympäristön tila edellyttää luvan tarkistamista, jotta voidaan noudattaa unionin lainsäädännössä vahvistettuja suunnitelmia ja ohjelmia, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹⁷ mukaisia vesienhoitosuunnitelmia.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (37) Tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Århusin yleissopimuksen osapuolet hyväksyivät seitsemännessä kokouksessaan yleissopimuksen valvontakomitean asiassa ACCC/C/2014/121 tekemät päätelmät, joiden mukaan Euroopan unioni ei noudata yleissopimuksen 6 artiklan 10 kohtaa, koska se on ottanut käyttöön oikeudellisen kehyksen, jossa ei säädetä yleisön osallistumisesta direktiivin 2010/75/EU 21 artiklan 3 ja 4 kohdan sekä 5 kohdan b ja c alakohdan mukaiseen tarkistamiseen ja ajan tasalle saattamiseen. Unioni ja sen jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kyseiset havainnot, ja Århusin yleissopimuksen täysimääräisen noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen täsmentää, että yleisöllä, jota asia koskee, olisi annettava varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti mahdollisuus osallistua toimivaltaisen viranomaisen asettamien lupaehtojen myöntämiseen tai päivittämiseen myös silloin, kun lupaehtoja tarkastellaan uudelleen laitoksen pääasiallista toimintaa koskevien BAT-päätelmistä tehtyjen päätösten julkaisemisen jälkeen, kun parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys mahdollistaa päästöjen merkittävän vähentämisen, kun toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten tekniikkojen käyttöä tai kun se on tarpeen uusien tai tarkistettujen ympäristölaatunormien noudattamiseksi.

- (38) Kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä¹⁸ on selvennetty, jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa viranomaisen päätöksen uudelleen tutkimiseen liittyvää lakisääteistä oikeutta ainoastaan sellaiseen yleisöön, jota asia koskee ja joka on ollut väliintulijana tällaista päätöstä koskevassa päätöksentekomenettelyssä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä¹⁹ on lisäksi selvennetty, että muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ympäristöasioissa ja tehokkaat oikeussuojakeinot edellyttävät muun muassa sitä, että siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, olisi oltava oikeus pyytää tuomioistuinta tai toimivaltaista riippumatonta ja puolueetonta elintä määräämään tietyn pilaantumisen ehkäisemiseksi välitoimia, joihin voi tarvittaessa kuulua riitautetun luvan soveltamisen tilapäinen keskeyttäminen. Siksi olisi täsmennettävä, että asiavaltuuden edellytyksenä ei pitäisi olla se, että kyseessä oleva yleisön jäsen on osallistunut tämän direktiivin mukaisiin, erityisesti lupien myöntämisiin ja laitosten sulkemisiin liittyviin päätöksentekomenettelyihin. Lisäksi mahdollinen tutkintamenettely olisi toteutettava oikeudenmukaisesti, tasapuolisesti ja oikea-aikaisesti eikä se saisi olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja siinä olisi myös säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset. Karjatiloiilla toiminnan keskeyttäminen ei saisi vaikuttaa karjan hyvinvoinnin kannalta välttämättömän toiminnan jatkumiseen.

¹⁸ Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto), 14.1.2021, LB ym. v. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, C-826/18, ECLI:EU:C:2021:7, 58 ja 59 kohta.

¹⁹ Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.1.2013, Jozef Križan ym. v. Slovenská inšpekcia životného prostredia, C-416/10, ECLI:EU:C:2013:8, 109 kohta.

- (39) Ennen lupien myöntämistä olisi ryhdyttävä rajat ylittävään yhteistyöhön, jos laitoksen toiminta saattaisi vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, ja tähän olisi sisällyttävä myös tiedotus- ja kuulemismenettely, joka kohdistetaan yleisölle, jota asia koskee, ja sellaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin toiminnalla saattaisi olla vaikutusta.

- (40) Direktiivin 2010/75/EU arvioinnissa todettiin, että vaikka sen on tarkoitus edistää Euroopan teollisuuden muutosta, se ei ole riittävän dynaaminen eikä tue riittävästi innovatiivisten prosessien ja teknologioiden käyttöönottoa, mukaan lukien vihreän ja digitaalisen siirtymän kannalta sekä eurooppalaisen ilmastolain tavoitteiden saavuttamisen kannalta olennaiset prosessit ja teknologiat. Sen vuoksi on aiheellista, määäämättä kuitenkin tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, helpottaa uusien, ympäristötehokkuuden kannalta tehokkaampien tekniikoiden testausta ja käyttöönottoa, helpottaa yhteistyötä julkisesti rahoitettuihin tutkimushankkeisiin osallistuvien tutkijoiden ja teollisuuden toimijoiden kanssa asiaa koskevissa eurooppalaisissa ja kansallisissa rahoitusvälineissä säädetyin edellytyksin sekä perustaa erityinen keskus, joka tukee innovointia keräämällä ja analysoimalla tietoa uusista tekniikoista, jotka ovat merkityksellisiä mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen, mukaan lukien siipikarjan ja sikojen kasvatus, kannalta, ja kuvaamalla niiden kehittymistä teknologisen valmiuden taso -asteikkoa käyttäen tutkimuksesta käyttöönottoon sekä arvioimalla näiden tekniikoiden ympäristötehokkuuden tasoa ottaen samalla huomioon mahdolliset tietojen saatavuuteen ja luotettavuuteen liittyvät rajoitukset. Tämä mahdollistaa myös tietojen vaihdon BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta, uudelleentarkastelusta ja ajan tasalle saattamisesta. Keskus analysoi tietoa sellaisista uusista tekniikoista, joiden on osoitettu saavuttaneen vähintään teknologisen valmiuden tason 6 tai 7 teollisuuden kannalta merkityksellisessä ympäristössä (keskeisten mahdollistavien teknologioiden tapauksessa) tai käyttöympäristössä (kun kyseessä on järjestelmäprototyypin demonstointi).

- (41) Puhdasta, kiertotalouteen perustuvaa ja ilmastoneutraalia taloutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2050 mennessä edellyttää unionin talouden syvällistä muutosta. Kahdeksannen ympäristöä koskevan toimintaohjelman mukaisesti direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluvien laitosten toiminnanharjoittajat olisi sen vuoksi velvoitettava sisällyttämään muutossuunnitelmat ympäristöjärjestelmiinsä. Tällaisilla muutossuunnitelmissa täydennetään myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU²⁰ mukaisia yritysten kestävyysraportointivaatimuksia tarjoamalla keino panna kyseiset vaatimukset täytäntöön laitostasolla. Ensisijaisena tavoitteena olisi oltava toteuttaa liitteessä I lueteltujen energiantensiivisten toimintojen siirtymä. Sen vuoksi energiantensiivisten laitosten toiminnanharjoittajien olisi laadittava muutossuunnitelmat 30 päivään kesäkuuta 2030 mennessä. Muita liitteessä I lueteltuja toimintoja harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajat olisi velvoitettava laatimaan muutossuunnitelmat osana lupien tarkistamista ja ajan tasalle saattamista sen jälkeen, kun päätökset BAT-päätelmistä on julkaistu 1 päivän tammikuuta 2030 jälkeen. Toiminnanharjoittajien olisi voitava laatia yksi ainoa muutossuunnitelma, joka kattaa kaikki niiden määräysvallassa jossakin jäsenvaltiossa olevat laitokset, ja jos muutossuunnitelmien osia on jo kehitetty muissa asiakirjoissa ja ne ovat direktiivin 2010/75/EU vaatimusten mukaisia, toiminnanharjoittajien olisi voitava sisällyttää muutossuunnitelmaan viittaus asiaankuuluviin asiakirjoihin. Näiden muutossuunnitelmien olisi tarkoitus olla ainoastaan toiminnanharjoittajien laatimia suuntaa antavia asiakirjoja, mutta vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tai ympäristötodentajan, jonka kanssa toiminnanharjoittaja on tehnyt sopimuksen osana ympäristöjärjestelmänsä, olisi kuitenkin tarkistettava, että ne sisältävät komission antaman delegoidun säädöksen nojalla vaadittavat vähimmäistiedot, ja toiminnanharjoittajien olisi myös julkistettava muutossuunnitelmat.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (42) Digitaaliset välineet, kuten digitalisoidut hallintajärjestelmät, voisivat auttaa arvioimaan pilaantumiseen liittyviä riskejä määrällisesti ja laadullisesti ja hallitsemaan niitä sekä auttamaan toimijoita laitostensa muuttamisessa.
- (43) On selvennettävä perusteita, joiden mukaan arvioidaan, onko jätteen kaasuttamisesta tai pyrolyysistä syntyvät kaasut tai nesteet puhdistettu niin, että niitä ei enää katsota jätteeksi ennen niiden polttamista.
- (44) Kun otetaan huomioon direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan sisällytettävien kasvatuslaitosten suuri määrä ja tällaisten laitosten prosessien ja päästömallien suhteellinen yksinkertaisuus, on aiheellista vahvistaa erityiset kyseiselle alalle mukautetut hallinnolliset menettelyt lupien myöntämistä ja asiaan liittyvien toimintojen harjoittamista varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta yleisölle tiedottamista ja yleisön osallistumista, valvontaa ja vaatimusten noudattamista koskevien vaatimusten soveltamista. Tämän on tarkoitus mahdollistaa yleisesti sitovien sääntöjen hyväksyminen kansallisella tasolla ja tilojen rekisteröinti sen sijaan, että tiloille myönnettäisiin yksittäisiä lupia. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yleisesti sitovilla säännöillä ja rekisteröintimenettelyillä varmistetaan korkea ympäristönsuojelun taso, joka vastaa sellaista ympäristönsuojelun tasoa, joka voidaan saavuttaa yksittäisiä lupaehtoja noudattamalla.

- (45) Markkinoille tulevien innovatiivisten tekniikoiden odotetaan vähentävän edelleen epäpuhtauspäästöjä ja kasvihuonekaasupäästöjä, jotka ovat peräisin 2003/87/EY ja direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan kuuluvista laitoksista. Vaikka tämä mahdollistaa lisäsynergioiden luomisen kyseisten direktiivien välille, sillä voisi olla vaikutusta niiden toimintaan, myös hiilimarkkinoilla. Direktiiviin 2003/87/EY sisältyy tältä osin säännös, jonka tarkoituksena on arvioida kyseisen direktiivin ja direktiivin 2010/75/EU välisten synergioiden vaikuttavuutta ja jossa kehoitetaan sovittamaan yhteen ympäristön ja ilmaston kannalta tärkeitä lupia, jotta voidaan varmistaa unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavien toimenpiteiden tehokas ja nopeampi toteuttaminen. Jotta voidaan ottaa huomioon innovoinnin dynamiikka tässä suhteessa ja direktiivin 2003/87/EY 8 artiklassa tarkoitettu uudelleentarkastelu, komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään vuonna 2028 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomus, jossa tarkastellaan direktiivin 2010/75/EU täytäntöönpanoa.

- (46) Komission olisi direktiivin 2010/75/EU mukaisesti toteutetun raportoinnin yksinkertaistamisen pohjalta edelleen yhdenmukaistettava tapaa, jolla jäsenvaltiot asettavat tietoja sen saataville kyseisen direktiivin mukaisesti, muiden asiaa koskevien unionin lainsäädännössä ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/...²¹⁺ asetettujen vaatimusten kanssa. Raportoitujen tietojen avulla olisi pystyttävä merkityksellisesti tarkastelemaan uudelleen täytäntöönpanoa ja saavutettuja tuloksia päästöjen ja muiden pilaantumisen muotojen, päästöjen raja-arvojen, parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisen, poikkeusten myöntämisen ja laitosten toiminnan tilan osalta. Tätä varten komission olisi saatettava viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [24 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivän jälkeen] ajan tasalle täytäntöönpanopäätös, jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden tietojen raportoinnin tyyppi, muoto ja tiheys.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/..., annettu ...päivänä ...kuuta ..., teollisuuslaitosten ympäristötietojen ilmoittamisesta ja teollisuuspäästöportaalien perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 166/2006 kumoamisesta (EUVL L ..., ELI: ...).

⁺ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 101/23 (2022/0105 (COD)) olevan asetuksen sarjanumero ja lisätään alaviitteeseen kyseistä asetusta koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja sen julkaisuviite.

- (47) Sen varmistamiseksi, että direktiivi 2010/75/EU täyttää edelleen tavoitteensa, jotka koskevat epäpuhtauspäästöjen ehkäisemistä tai vähentämistä ja ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason saavuttamista, olisi vahvistettava toimintasäännöt sikojen ja siipikarjan kasvatukseen liittyviä toimintoja varten ottaen huomioon kunkin toimialan erityispiirteet. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa yhdenmukaisten edellytysten vahvistamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²² mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) Komission olisi tarkasteltava uudelleen tarvetta rajoittaa päästöjä, jotka ovat peräisin maalla ja merellä tapahtuvasta etsinnästä ja mineraaliöljyn ja -kaasun tuotannosta ottaen unionin nykyinen lainsäädäntökehys, mukaan lukien Euroopan parlamentin asetus (EU) 2024/...²³⁺ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU²⁴, tarvetta hillitä päästöjä, jotka aiheutuvat laitosalueella tapahtuvasta käsittelystä ja muussa teollisuudessa kuin rakennusalueella käytettyjen muiden kuin energiantuotantoon käytettävien teollisuusmineraalien louhinnasta, sekä tarvetta hillitä unionissa hiljattain tehdystä laitosalueella tapahtuvasta malmien käsittelystä ja louhinnasta aiheutuvia päästöjä; ja tarvetta tarkistaa veden elektrolyysin avulla tuotettua vettä koskevaa liitteessä I olevaa toiminnan raja-arvoa.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/..., annettu ..., etaanipäästöjen vähentämisestä energia-alalla ja asetuksen (EU) 2019/942 muuttamisesta (EUVL L ..., ELI: ...).

⁺ EUVL: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 86/23 (2021/0423(COD)) olevan asetuksen sarjanumero ja lisätään alaviitteeseen kyseistä asetusta koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja sen julkaisuviite.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/30/EU, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 66).

- (49) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2010/75/EU yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa seuraavat: i) standardisoitu menetelmä, jolla arvioidaan BAT-päätelmien täytäntöönpanoon liittyvien kustannusten ja mahdollisten ympäristöhyötyjen välistä suhteettomuutta 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon ”Value of Statistical Life” (VSL) -menetelmä tai ”Value of Life Year” (VOLY) -menetelmä, ii) standardisoitu menetelmä 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi, iii) mittausmenetelmä luvassa vahvistettujen päästöraja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen osalta, iv) yksityiskohtaiset järjestelyt, jotka ovat tarpeen teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevän innovaatiokeskuksen perustamista ja toimintaa varten, ja v) muutossuunnitelmien muoto sekä vi) se, mitkä ympäristöjärjestelmän tiedot ovat oleellisia julkaisemisen kannalta, mihin olisi kuuluttava ainakin ympäristötehokkuuden indikaattorit ja tavoitteet sekä edistyminen ympäristötavoitteiden saavuttamisessa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (50) Direktiivissä 2010/75/EU säädettyjen velvoitteiden tehokkaan täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan varmistamiseksi on tarpeen täsmentää tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten vähimmäissisältö. Seuraamusjärjestelmien erot, se, että määrättyjä seuraamuksia pidetään monissa tapauksissa liian alhaisina, jotta niillä olisi todellinen pelotevaikutus laittoman toiminnan suhteen, ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon puute jäsenvaltioissa heikentävät teollisuuden päästöihin liittyviä tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikkialla unionissa.

- (51) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa säännöt, jotka koskevat hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia. Rikosoikeudellisten ja hallinnollisten seuraamusten määrääminen ei saisi kuitenkaan johtaa siihen, että loukataan kieltoa syyttää ja rangaista rikosoikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta (*ne bis in idem* -periaate), sellaisena kuin unionin tuomioistuim on sitä tulkinnut. Kun on kyse kaikkein vakavimmista oikeushenkilön tekemistä rikkomuksista, kuten sellaisista, jotka ovat erittäin vakavia luonteensa, laajuutensa ja toistumisensa vuoksi, tai kun näistä rikkomuksista aiheutuu merkittävä riski ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansalliseen seuraamusjärjestelmään sisältyy sakkoja, joiden enimmäismäärän olisi oltava vähintään kolme prosenttia toiminnanharjoittajan vuosittaisesta liikevaihdosta unionissa sakon määräämisvuotta edeltäneen tilikauden aikana. Jäsenvaltiot voivat kyseisten rikkomusten osalta myös tai vaihtoehtoisesti ottaa käyttöön rikosoikeudellisia seuraamuksia, jos ne ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY²⁵ mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita.

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (52) Jos direktiivin 2010/75/EU nojalla käyttöön otettujen kansallisten toimenpiteiden rikkomisesta on aiheutunut haittaa ihmisten terveydelle, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yksilöt, joita asia koskee, voivat vaatia ja saada korvausta kärsimästään haitasta asianomaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä. Tällaisilla korvauksia koskevilla säännöillä edesautetaan ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista sekä ihmisten terveyden suojelua koskevien tavoitteiden saavuttamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan mukaisesti. Niillä myös vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 2, 3 ja 35 artiklassa vahvistetut oikeudet elämään, henkilökohtaiseen koskemattomuuteen ja terveydenhuoltoon sekä perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettu oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/35/EY²⁶ ei anneta yksityisille osapuolille oikeutta saada korvausta ympäristövahingosta tai tällaisen vahingon välittömästä uhasta.
- (53) Näin ollen on aiheellista, että direktiivissä 2010/75/EU käsitellään myös yksityishenkilöiden oikeutta saada korvausta kärsimästään haitasta ja varmistaa, että yksilöt voivat puolustaa oikeuksiaan saada korvausta direktiivin 2010/75/EU rikkomisesta aiheutuneesta terveyshaitasta, ja siten varmistaa kyseisen direktiivin tehokkaampi täytäntöönpano. Korvausvaatimuksiin liittyvät menettelyt olisi suunniteltava ja niitä olisi sovellettava siten, että ne eivät tee haitan korvaamista koskevan oikeuden käyttämistä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).

- (54) Direktiivin 2010/75/EU vaikutus jäsenvaltioiden menettelylliseen itsemääräämisoikeuteen olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka koskevat ihmisten terveyden suojelua varmistamalla ympäristön turvallisuus, eikä se saisi vaikuttaa muihin kansallisiin menettelysääntöihin, joissa vahvistetaan oikeus hakea korvausta kyseisen direktiivin rikkomisesta. Tällaiset kansalliset säännöt eivät kuitenkaan saisi haitata direktiivissä 2010/75/EU edellytetyn korvauksenhakumekanismin tehokasta toimintaa.
- (55) Direktiivi 2010/75/EU on pantu täytäntöön eri tavoin eri jäsenvaltioissa keraamisia tuotteita polttamalla valmistavien laitosten soveltamisalaan kuulumisen osalta, koska kyseisen toiminnan määritelmässä käytetty sanamuoto antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden päättää, soveltavatko ne molempia vai vain toista kahdesta kriteeristä, jotka koskevat tuotantokapasiteettia ja uunikapasiteettia. Jotta voidaan varmistaa direktiivin yhdenmukaisempi täytäntöönpano ja varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla unionissa, tällaiset laitokset olisi sisällytettävä direktiivin soveltamisalaan aina, kun jompikumpi näistä kahdesta kriteeristä täyttyy.

- (56) Vahvistaessaan päästöjen raja-arvoja pilaaville aineille toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon kaikki aineet, myös uutta huolta aiheuttavat aineet, joita voi vapautua kyseisestä laitoksesta ja joilla voi olla merkittävä vaikutus ympäristöön tai ihmisten terveyteen. Tällöin olisi otettava huomioon vapautuvien aineiden vaaralliset ominaisuudet, määrä ja luonne sekä se, miten todennäköisesti ne pilaavat ympäristön osia.
- BAT-päätelmät toimivat tarvittaessa vertailukohtana valittaessa aineita, joille on asetettava päästöjen raja-arvot, mutta toimivaltainen viranomainen voi halutessaan valita myös useampia aineita. Tällä hetkellä yksittäiset pilaavat aineet luetellaan direktiivin 2010/75/EU liitteessä II, joka ei kuitenkaan ole tyhjentävä; tämä ei ole direktiivin kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaista eikä siinä huomioida toimivaltaisten viranomaisten tarvetta ottaa huomioon kaikki merkitykselliset pilaavat aineet, myös uutta huolta aiheuttavat aineet. Tämä ei-tyhjentävä pilaavien aineiden luettelo olisi sen vuoksi poistettava. Sen sijaan direktiiviin olisi sisällytettävä viittaus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006²⁷ liitteessä II olevaan epäpuhtauksien luetteloon.

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1).

- (57) Vaikka kaatopaikat kuuluvat direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan, kaatopaikkojen osalta ei ole olemassa BAT-päätelmiä, koska tämä toiminta kuuluu neuvoston direktiivin 1999/31/EY²⁸ soveltamisalaan, jonka mukaan siihen sisältyvien vaatimusten katsotaan olevan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Kun otetaan huomioon direktiivin 1999/31/EY antamisen jälkeen tapahtunut tekninen kehitys ja innovaatiot, käytettävissä on nykyisin tehokkaampia tekniikoita ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi. Direktiivin 2010/75/EU mukaisten BAT-päätelmien hyväksyminen mahdollistaisi puuttumisen kaatopaikkojen toimintaan liittyviin tärkeimpiin ympäristöongelmiin, mukaan lukien huomattavat metaanipäästöt. Direktiivin 1999/31/EY olisi sen vuoksi mahdollistettava kaatopaikkoja koskevien BAT-päätelmien hyväksyminen direktiivin 2010/75/EU mukaisesti.
- (58) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat ympäristönsuojelun korkean tason varmistaminen ja ympäristön laadun parantaminen, vaan ne voidaan teollisen toiminnan aiheuttaman ympäristön pilaantumisen rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

²⁸ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (59) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on tarpeen ja aiheellista ympäristönsuojelun korkean tason varmistamista ja ympäristön laadun parantamista koskevan perustavoitteen saavuttamiseksi vahvistaa säännöt, jotka koskevat teollisesta toiminnasta ja karjankasvatuksesta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen yhtenäistettyä ehkäisemistä ja vähentämistä. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (60) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁹ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

²⁹ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (61) Pieniin erillisiin verkkoihin kuuluviin polttolaitoksiin voi niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi ja siksi, että niitä ei ole liitetty jäsenvaltioiden manneralueen kantaverkkoon tai toisen jäsenvaltion verkkoon, kohdistua erityisiä haasteita, jotka edellyttävät pidempää aikaa päästöjen raja-arvojen noudattamiseen. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi laadittava vaatimustenmukaisuussuunnitelma, joka kattaa pieneen erilliseen verkkoon kuuluvat polttolaitokset ja jossa esitetään toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päästöjen raja-arvoja noudatetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029. Suunnitelmassa olisi kuvattava toimenpiteet tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi ja toimenpiteet, joilla minimoidaan epäpuhtauspäästöjen suuruus ja kesto suunnitelman kattamalla ajanjaksolla, ja sen olisi sisällettävä tiedot kysynnänhallintatoimenpiteistä ja mahdollisuuksista vaihtaa puhtaampiin polttoaineisiin tai vaihtoehtoihin, kuten uusiutuvien energialähteiden käyttöönotosta ja yhteenliittännöistä manneralueen kantaverkkojen kanssa tai toisen jäsenvaltion verkon kanssa. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi toimitettava vaatimustenmukaisuussuunnitelmansa komissiolle. Jäsenvaltioiden olisi päivitettävä suunnitelma, jos komissio esittää vastalauseita. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi raportoitava vuosittain edistymisestään vaatimusten noudattamisessa.

- (62) Jotta jäsenvaltioilla, toimivaltaisilla viranomaisilla ja laitoksilla olisi aikaa noudattaa uusia säännöksiä ja jotta komissiolla olisi myös aikaa hyväksyä uusia BAT-päätelmiä, joissa otetaan huomioon uudet säännökset, olisi säädettävä siirtymäsäännöksistä.
- Oikeusvarmuuden varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa tietty ajankohta, jolloin viimeistään säännöksiä olisi ehdottomasti noudatettava. Sevillan prosessin ja uudelleentarkasteltavien BAT-vertailuasiakirjojen lukumäärän vuoksi tämä ajankohta olisi vahvistettava 12 vuoden päähän nykyisten toimintojen osalta ja 10 vuoden päähän uusien toimintojen osalta. Tämä ei estä BAT-päätelmien hyväksymistä aikaisemmin, mikä on odotettavissa useimpien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen osalta. Olemassa olevien laitosten olisi oltava direktiivin 2010/75/EU säännösten, siinä muodossa, joka on voimassa ...päivänä ...kuuta ... [päivä, ennen kuin tämä muutosdirektiivi tulee voimaan] mukainen, kunnes uudet BAT-päätelmät on vahvistettu tai lupa on päivitetty.
- (63) Direktiivit 2010/75/EU ja 1999/31/EC olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Direktiivin 2010/75/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2010/75/EU seuraavasti:

- 1) korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden ja karjankasvatuksen päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen)”;

- 2) korvataan 1 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Siinä säädetään myös ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemisestä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjen jatkuvasta vähentämisestä, jätteiden syntymisen ehkäisemisestä, resurssitehokkuuden parantamisesta sekä kiertotalouden ja hiilestä irtautumisen edistämisestä ihmisten terveyden ja koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi.”;

- 3) korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan II–VI a luvussa tarkoitettuun pilaantumista aiheuttavaan teolliseen toimintaan.”;

4) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 alakohta seuraavasti:

”2) ”pilaamisella” aineiden, värinän, lämmön, melun tai hajujen päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että se voi aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle tai vahingoittaa aineellista omaisuutta tai heikentää tai estää ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;”;

b) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) ”laitoksella” kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I, liitteessä I a tai liitteessä VII olevassa osassa 1 mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää samassa paikassa tapahtuvaa toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa mainituissa liitteissä lueteltuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;”;

c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”5 a) ”ympäristötehokkuuden raja-arvolla” lupaan sisällytettyä suoritusarvoa, joka on ilmastu tietyillä erityisillä parametreilla tiettyjen olosuhteiden osalta;”;

”9 a) ”syvällä teollisella muutoksella” sitä, että teollisuuden toiminnanharjoittajat käyttävät uusia tekniikoita tai parhaita käytettävissä olevia tekniikoita, jotka merkitsevät laitoksen osan tai koko laitoksen suunnittelun tai tekniikan merkittävää muutosta tai olemassa olevan laitoksen korvaamista uudella laitoksella, mikä mahdollistaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen erittäin merkittävästi ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisesti ja optimoi ympäristöön liittyvät oheishyödyt vähintään tasolle, joka voidaan saavuttaa sovellettavissa BAT-päätelmissä määritetyillä tekniikoilla, ottaen huomioon kokonaisympäristövaikutukset;”;

d) korvataan 10 alakohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) ”käytettävissä olevilla tekniikoilla” tekniikoita, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö asiaankuuluvalla teollisuuden alalla on mahdollista taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, riippumatta siitä, ovatko tällaiset tekniikat unionissa käytössä tai tuotetaanko niitä siellä, kunhan toiminnanharjoittaja voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin;

c) ”parhaalla” tehokkainta, kun pyritään saavuttamaan yleisesti koko ympäristön suojelun korkea taso, mukaan lukien ihmisten terveyden ja ilmaston suojelu;”;

e) korvataan 12 alakohta seuraavasti:

”12) ”BAT-päätelmillä” asiakirjaa, joka sisältää BAT-vertailuasiakirjan ne osat, joissa esitetään päätelmät parhaista käytettävissä olevista tekniikoista ja uusista tekniikoista, niiden kuvaus, tiedot niiden sovellettavuuden arvioimiseksi, niihin liittyvät päästötasot, niihin liittyvät ympäristötehokkuuden tasot, ympäristöjärjestelmän sisältö, mukaan lukien vertailuarvot, siihen liittyvä tarkkailu, siihen liittyvät kulutustasot ja tarvittaessa asiaankuuluvat alueen kunnostustoimet;”;

f) lisätään alakohdat seuraavasti:

”12 a) ”toimintasäännöillä” liitteessä I a tarkoitettujen toimintojen harjoittamista koskeviin lupiin tai yleisesti sitoviin sääntöihin sisältyviä sääntöjä, joissa vahvistetaan päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden raja-arvot, niihin liittyvät tarkkailuvaatimukset ja tarvittaessa maahan levittämistä koskevat käytännöt, ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevat käytännöt, ravitsemustarpeiden mukainen ruokinta, rehunvalmistus, eläinsuojat, lannan käsittely, mukaan lukien lannan keräys, varastointi, prosessointi ja levittäminen maahan, ja kuolleiden eläinten säilytys, ja jotka ovat johdonmukaisia parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden käytön kanssa;

13 a) ”parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvillä ympäristötehokkuuden tasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua ympäristötehokkuuden tasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää BAT-päätelmissä kuvatulla tavalla;

13 a a) ”ympäristötehokkuudella” kulutustasoihin, materiaaleja sekä vesi- ja energiavaroja koskevaan resurssitehokkuuteen, materiaalien ja veden uudelleenkäyttöön sekä jätteen syntyyn liittyvää tehokkuutta;

13 b) ”vertailuarvoilla” parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien ympäristötehokkuuden tasojen viitteellistä vaihteluväliä, jota on määrä käyttää vertailukohtana ympäristöjärjestelmässä;”;

g) korvataan 14 alakohta seuraavasti:

”14) ”uudella tekniikalla” teollisuuden toimintaa koskevaa uutta tekniikkaa, jolla kaupallisesti kehitettynä voidaan joko nostaa yleistä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun tasoa tai saavuttaa vähintään sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso ja suuremmat kustannussäästöt kuin jo olemassa olevalla parhaalla käytössä olevalla tekniikalla;”;

h) korvataan 17 alakohta seuraavasti:

”17) ”yleisöllä, jota asia koskee” yleisöä, johon lupamenettely vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai jonka etua päätös luvan myöntämisestä taikka luvan tai lupaehtojen saattamisesta ajan tasalle koskee; tätä määritelmää sovellettaessa valtiosta riippumattomilla järjestöillä, jotka edistävät ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua ja jotka täyttävät kansallisen lainsäädännön mukaiset vaatimukset, katsotaan olevan etu tässä asiassa;”;

i) korvataan 23 alakohta seuraavasti:

”23) ”siipikarjalla” siipikarjaa sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429* 4 artiklan 9 alakohdassa;

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaukeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”) (EUVL L 084, 31.3.2016, s. 1).”;

j) lisätään alakohdat seuraavasti:

”23 a) ”sioilla” sikoja sellaisena kuin ne on määritelty neuvoston direktiivin 2008/120/EY* 2 artiklassa;

23 b) ”eläinyksiköllä” vakioitua mittayksikköä, jonka avulla voidaan aggregoida erilaisia kotieläinluokkia niiden vertailua varten ja joka lasketaan käyttäen eri kotieläinluokkia koskevia kertoimia, jotka luetellaan liitteessä I a;

* Neuvoston direktiivi 2008/120/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5). ”;

k) lisätään alakohdat seuraavasti:

”48) ”uusiin tekniikoihin liittyvillä päästötasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua päästötasojen vaihteluväliä käytettäessä BAT-päätelmissä kuvattua uutta tekniikkaa tai uusien tekniikoiden yhdistelmää tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna;

49) ”uusiin tekniikoihin liittyvillä ympäristötehokkuuden tasoilla” normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua ympäristötehokkuuden tasojen vaihteluväliä käytettäessä BAT-päätelmissä kuvattua uutta tekniikkaa tai uusien tekniikoiden yhdistelmää;

50) ”vaatimusten noudattamisen varmistamisella” mekanismeja, joilla varmistetaan vaatimusten noudattaminen käyttäen kolmenlaisia toimenpiteitä, jotka ovat vaatimusten noudattamisen edistäminen, vaatimusten noudattamisen seuranta sekä jatkotoimet ja täytäntöönpano;”;

5) korvataan 4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön laitosten rekisteröintiä koskevan menettelyn sellaisten laitosten osalta, joka kuuluvat ainoastaan V tai VI a luvun soveltamisalaan.”;

6) lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on kehitettävä järjestelmiä laitosten sähköistä lupamenettelyä varten ja pantava sähköiset lupamenettelyt täytäntöön viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2035.

Komissio järjestää sähköisiä lupamenettelyjä koskevan tietojenvaihdon jäsenvaltioiden kanssa ja julkaisee ohjeita parhaista käytännöistä.”;

7) korvataan 7 ja 8 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Vaaratilanteet ja onnettomuudet

Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY* soveltamista jäsenvaltiot toteutettavat tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle merkittäviä vaikutuksia aiheuttavan vaaratilanteen tai onnettomuuden sattuessa sen varmistamiseksi, että

- a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä;
- b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja uusien mahdollisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi; ja
- c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät täydentävät toimenpiteet ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi ja uusien mahdollisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien estämiseksi.

Jos kyseessä on pilaantuminen, joka vaikuttaa juomavesivaroihin, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät juomavesivarat, tai joka vaikuttaa jätevesi-infrastruktuuriin, jos kyseessä on epäsuora päästö, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaisille juoma- ja jätevesihuollon toimijoille toimenpiteistä, jotka on toteutettu pilaantumisesta ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan vahingon ehkäisemiseksi tai siitä niille aiheutuneen vahingon korjaamiseksi.

Tapauksissa, joissa vaaratilanteella tai onnettomuudella on merkittäviä vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön toisessa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella onnettomuus tai vaaratilanne on sattunut, on varmistettava, että asiasta ilmoitetaan välittömästi toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Rajat ylittävällä ja monialaisella yhteistyöllä asianomaisten jäsenvaltioiden välillä pyritään rajoittamaan ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvia seurauksia ja estämään uudet mahdolliset vaaratilanteet tai onnettomuudet.

8 artikla

Vaatimusten noudattamatta jättäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lupaehtoja noudatetaan.

Niiden on myös toteutettava vaatimusten noudattamisen varmistamistoimenpiteitä, joilla edistetään, seurataan ja valvotaan tämän direktiivin nojalla luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille asetettujen velvoitteiden noudattamista.

2. Jos lupaehtoja rikotaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - b) toiminnanharjoittaja toteuttaa viipymättä tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian; ja
 - c) toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan asianmukaiset, toimivaltaisen viranomaisen tarpeellisina pitämät täydentävät toimenpiteet toiminnan saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi.

3. Silloin kun lupaehtojen rikkomisesta aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa tai se uhkaa aiheuttaa välittömiä huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kunnes toiminta on 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti saatettu lupaehtojen mukaiseksi, laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminta on keskeytettävä viipymättä.

Silloin kun tällaisesta rikkomisesta uhkaa aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle toisessa jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion, jonka alueella lupaehtoja on rikottu, on varmistettava, että asiasta ilmoitetaan kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle.

4. Silloin kun lupaehtojen jatkuvasta rikkomisesta aiheutuu tämän artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomissa tilanteissa vaaraa ihmisten terveydelle tai huomattavia haittavaikutuksia ympäristölle ja kun 23 artiklan 6 kohdassa tarkoitettussa tarkastusraportissa yksilöityjä toimia toiminnan saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi ei ole toteutettu, toimivaltainen viranomainen voi keskeyttää laitoksen, polttolaitoksen, jätteenpolttolaitoksen, jätettä käyttävän rinnakkaispolttolaitoksen tai näiden osan toiminnan, kunnes toiminta on saatettu lupaehtojen mukaiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat keskeyttämistoimenpiteet, jotka kohdistuvat tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikkovaan toiminnanharjoittajaan, pannaan täytäntöön tehokkaalla tavalla.
6. Jos lupaehtojen rikkominen aiheuttaa juomavesivaroihin, mukaan lukien valtioiden rajat ylittävät juomavesivarat, tai epäsuoran päästön kyseessä ollessa jätevesi-infrastruktuuriin kohdistuvia vaikutuksia, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaisille juoma- ja jätevesihuollon toimijoille ja kaikille asiaankuuluville viranomaisille, joiden vastuualueeseen kuuluvat asianomaisen ympäristölainsäädännön noudattamiseen liittyvät asiat, rikkomisesta ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvan vahingon ehkäisemiseksi tai niille aiheutuneen vahingon korjaamiseksi.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).”;

8) korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- ”2. Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a a alakohdassa ja 15 artiklan 4 kohdassa säädettyjä energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä laitosalueella.”;

9) muutetaan 11 artiklan f alakohta seuraavasti:

”f) energiankäyttö on tehokasta ja uusiutuvan energian käyttöä ja mahdollisuuksien mukaan tuotantoa edistetään;”

10) lisätään 11 artiklaan alakohdat seuraavasti:

”f a) aineellisia resursseja ja vettä käytetään tehokkaasti, myös uudelleenkäytön avulla;

f b) toteutetaan 14 a artiklassa säädetty ympäristöjärjestelmä.”;

11) korvataan 12 artiklan 1 kohdan b, c ja f alakohta seuraavasti:

”b) tiedot raaka- ja lisäaineista, muista aineista sekä laitoksessa käytetystä tai tuotetusta energiasta ja vedestä;

c) tiedot laitoksen päästölähteistä, mukaan lukien hajut;

f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen, mukaan lukien hajut, laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristöelementtiin sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittely;”;

12) muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden, asianomaisen teollisuuden, ihmisten terveyttä tai ympäristönsuojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen, Euroopan kemikaaliviraston, Euroopan ympäristökeskuksen ja komission välillä voidakseen laatia, tarkastella uudelleen ja tarvittaessa saattaa ajan tasalle BAT-vertailuasiakirjoja. Kyseisellä tietojenvaihdoilla pyritään siihen, että saadaan aikaan kahdeksanvuotinen BAT-vertailuasiakirjojen tarkastelukierros, ja asettaen etusijalle asiakirjat, joiden avulla on parhaat mahdollisuudet parantaa ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tietojenvaihdon kesto saa olla enintään neljä vuotta kunkin yksittäisen BAT-vertailuasiakirjan osalta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio muuttaa täytäntöönpanopäätöstä 2012/119/EU viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [päivämäärä, johon mennessä tämä direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä].”;

- c) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Rajoittamatta unionin kilpailulainsäädännön soveltamista liikesalaisuuksiksi tai kaupallisesti arkaluonteisiksi tiedoiksi katsottuja tietoja jaetaan ainoastaan komissiolle ja sellaisille jäsenvaltioita tai unionin virastoja edustaville virkamiehille ja muille julkisen sektorin työntekijöille, jotka ovat allekirjoittaneet luottamuksellisuutta ja salassapitoa koskevan sopimuksen. Tiedot on anonymisoitava siten, että niissä ei viitata tiettyyn toiminnanharjoittajaan tai laitokseen, kun ne jaetaan muille 1 kohdassa tarkoitettuun tietojenvaihtoon osallistuville sidosryhmille.

Anonymisoimattomia tietoja voidaan jakaa vain tapauksissa, joissa tietojen anonymisointi ei mahdollista parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevien tietojen tehokasta vaihtoa BAT-vertailuasiakirjojen laatimisen, uudelleentarkastelun ja tarvittaessa ajan tasalle saattamisen yhteydessä, tapauksen mukaan sellaisten ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajien ja asianomaisia teollisuudenaloja edustavien järjestöjen edustajien kanssa, jotka ovat allekirjoittaneet luottamuksellisuutta ja salassapitoa koskevan sopimuksen. Liikesalaisuuksiksi tai arkaluonteisiksi kaupallisiksi tiedoiksi katsottujen tietojen vaihto on rajoitettava tiukasti siihen, mikä on teknisesti tarpeen BAT-vertailuasiakirjojen laatimista, uudelleentarkastelua ja tarvittaessa ajan tasalle saattamista varten eikä tällaisia liikesalaisuuksia tai kaupallisesti arkaluonteisia tietoja saa käyttää muihin tarkoituksiin.”;

- d) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio perustaa ja kutsuu säännöllisesti kokoon jäsenvaltioiden, asianomaisen teollisuuden ja ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävien valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajista koostuvan foorumin.”;

- e) korvataan 3 kohdan toisen alakohdan d alakohta seuraavasti:

”d) ohjeet BAT-vertailuasiakirjojen laatimisesta ja niiden laadun varmistamisesta mukaan lukien niiden sisällön ja muodon soveltuvuus.”;

- f) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Komissio pyytää foorumilta lausunnon 15 a artiklassa vahvistetusta menetelmästä luvassa vahvistettujen päästöraja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen osalta.”;

- g) lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu foorumin lausunto on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa BAT-vertailuasiakirjasta vastaavan teknisen työryhmän viimeisestä kokouksesta.”;

- h) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio asettaa 5 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen jälkeen BAT-päätelmät ja BAT-vertailuasiakirjan julkisesti saataville ilman aiheetonta viivytystä.”;

13) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvat myönnetään vasta sen jälkeen, kun on kuultu kaikkia asiaankuuluvia viranomaisia, joiden vastuualueeseen kuuluvat unionin ympäristölainsäädännön, myös ympäristölaatu normien, noudattamiseen liittyvät asiat.”;

ii) korvataan toisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) päästöjen raja-arvot asetuksen (EY) N:o 166/2006 liitteessä II luetelluille epäpuhtauksille ja muille pilaaville aineille, joita todennäköisesti päästetään kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä, ottaen huomioon niiden ominaisuudet, niiden vaarallisuus ja siirtyminen ympäristön elementistä toiseen, ottaen huomioon veden virtausdynamiikan vaihtelu vastaanottavissa vesimuodostumissa.”;

iii) lisätään toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”a a) ympäristötehokkuuden raja-arvot 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

a b) asianmukaiset vaatimukset, joilla varmistetaan, että arvioidaan tarvetta estää tai vähentää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan kriteerit täyttävien aineiden tai sen liitteessä XVII tarkoitettujen rajoitusten piiriin kuuluvien aineiden päästöjä;”;

iv) korvataan toisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) asianmukaiset maaperän, pohjavesien, pintavesien sekä direktiivin (EU) 2020/2184 7 artiklassa tarkoitettujen, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden vedenottopisteiden vedenmuodostumisalueiden suojelua koskevat vaatimukset sekä laitoksen tuottaman jätteen tarkkailua ja jätehuoltoa koskevat toimenpiteet;”;

v) lisätään toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”b a) asianmukaiset vaatimukset, joissa vahvistetaan ympäristöjärjestelmän ominaispiirteet 14 a artiklan mukaisesti;

b b) asianmukaiset tarkkailuvaatimukset resurssien, kuten energian, veden ja raaka-aineiden, kulutukselle ja uudelleenkäytölle;”;

vi) lisätään toisen alakohdan d alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iii) tiedot edistymisestä 14 a artiklassa tarkoitettujen ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamisessa.”;

vii) korvataan toisen alakohdan e alakohta seuraavasti:

”e) asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat maaperään, pintaveteen ja pohjaveteen kulkeutuvien päästöjen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden säännöllistä ylläpitoa ja valvontaa b alakohdan mukaisesti, ja asianmukaiset vaatimukset, jotka koskevat sellaisten merkityksellisten vaarallisten aineiden määrääjoin suoritettavaa tarkkailua maaperässä, pintavedessä ja pohjavedessä, joita on todennäköisesti laitoksen alueella, ottaen huomioon maaperän, pintaveden ja pohjaveden pilaantumismahdollisuuden laitoksen alueella.”;

viii) korvataan toisen alakohdan h alakohta seuraavasti:

”h) määräykset päästöjen ja ympäristötehokkuuden tasojen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi tai viittaus muualla täsmennettyihin sovellettaviin vaatimuksiin.”;

14) lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Ympäristöjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja laatii ja toteuttaa kunkin tämän luvun soveltamisalaan kuuluvan laitoksen osalta ympäristöjärjestelmän. Ympäristöjärjestelmään on sisällytettävä 2 kohdassa luetellut osat, ja siinä on noudatettava asiaankuuluvia BAT-päätelmiä, joissa määritetään ympäristöjärjestelmään sisällytettävät näkökohdat.
2. Ympäristöjärjestelmän on sisällettävä ainakin seuraavat osat:
 - a) laitoksen ympäristötehokkuuden ja -turvallisuuden jatkuvaa parantamista koskevat ympäristöpoliittiset tavoitteet, joihin on sisällyttävä toimenpiteitä, joilla
 - i) ehkäistään jätteen syntymistä;
 - ii) optimoidaan resurssien ja energian käyttöä ja veden uudelleenkäyttöä;
 - iii) ehkäistään tai vähennetään vaarallisten aineiden käyttöä tai päästöjä;
 - b) tärkeimpiin ympäristönäkökohtiin liittyvät tavoitteet ja tehokkuusindikaattorit, joissa on otettava huomioon asiaankuuluvissa BAT-päätelmissä vahvistetut vertailuarvot;

- c) niiden laitosten osalta, jotka kuuluvat direktiivin 2012/27/EU 8 artiklan mukaisen energiakatselmuksen tai energianhallintajärjestelmän käyttöönottoa koskevan velvoitteen piiriin, kyseisen katselmuksen tulosten tai energianhallintajärjestelmän täytäntöönpanon tulosten sisällyttäminen kyseisen direktiivin 8 artiklan ja liitteen VI nojalla sekä toimenpiteet niihin liittyvien suositusten täytäntöönpanemiseksi;
- d) luettelo laitoksessa olevista tai laitoksesta ympäristöön päästetyistä vaarallisista kemiallisista aineista, joita käytetään sellaisenaan, muiden aineiden ainesosana tai seosten osana, kiinnittäen erityistä huomiota asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut kriteerit täyttäviin aineisiin ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII tarkoitettujen rajoitusten piiriin kuuluviin aineisiin, ja riskinarviointi tällaisten aineiden vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön sekä analyysi mahdollisuuksista korvata ne turvallisemmilla vaihtoehdoilla tai vähentää niiden käyttöä tai päästöjä;
- e) toimenpiteet, jotka on toteutettu ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi ja ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvien riskien välttämiseksi, mukaan lukien tarvittaessa korjaavat ja ennaltaehkäisevät toimenpiteet;
- f) jäljempänä olevassa 27 d artiklassa tarkoitettu muutossuunnitelma.

3. Ympäristöjärjestelmän yksityiskohtaisuuden on vastattava laitoksen luonnetta, laajuutta ja monimutkaisuutta sekä sen mahdollisten ympäristövaikutusten laajuutta.

Jos ympäristöjärjestelmään sisällytettäviä osia, kuten tavoitteita, tehokkuusindikaattoreita tai toimenpiteitä, on jo kehitetty muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti ja ne ovat tämän artiklan mukaisia, riittää, että ympäristöjärjestelmässä viitataan asiaankuuluviin asiakirjoihin.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöjärjestelmässä esitetyt ja 2 kohdassa luetellut asiaankuuluvat tiedot asetetaan saataville internetissä maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille.

Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 täytäntöönpanosäädöksen siitä, mitkä tiedot ovat oleellisia julkaisemisen kannalta. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tietoja voidaan muokata tai, jos tämä ei ole mahdollista, jättää julkistamatta, kun ne asetetaan saataville internetissä, jos tietojen ilmaiseminen vaikuttaisi haitallisesti johonkin direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 2 kohdan a–h alakohdassa luetelluista eduista.

Toiminnanharjoittajan on laadittava ja toteutettava ympäristöjärjestelmä alaa koskevien asiaankuuluvien BAT-päätelmien mukaisesti ... päivään ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 34 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulosta] mennessä, paitsi jos on kyse Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/...⁺ 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista laitoksista.

⁺ EUVL: lisätään tekstiin tämän direktiivin numero [PE-CONS 87/23 (2022/0104 (COD))] ja lisätään alaviitteeseen tämän direktiivin numero, päivämäärä ja julkaisuviite.

Ympäristöjärjestelmää on tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen sen varmistamiseksi, että se on edelleen asianmukainen, riittävä ja tehokas.

Ympäristöjärjestelmä on auditoitava ensimmäisen kerran ... päivään ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 34 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulosta] mennessä, paitsi jos on kyse direktiivin (EU) 2024/...⁺ 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista laitoksista. Ympäristöjärjestelmä on auditoitava vähintään joka kolmas vuosi, ja auditoinnin suorittajan on oltava asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti akkreditoitu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos tai asetuksen (EY) N:o 1221/2009 2 artiklan 20 alakohdassa määritelty akkreditoitu tai toimiluvan saanut ympäristötodentaja, joka todentaa, että ympäristöjärjestelmä on tämän artiklan mukainen ja että se pannaan täytäntöön tämän artiklan mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/..., annettu... päivänä...kuuta..., teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ja kaatopaikoista annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY muuttamisesta (EUVL L, ..., ELI: ...).”;

15) korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden raja-arvot, vastaavat parametrit ja tekniset toimenpiteet

1. Pilaavien aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan siihen hetkeen, jona päästöt tulevat laitoksesta ulos, eikä mahdollisesti ennen tuota hetkeä tapahtunutta laimentumista oteta huomioon kyseisten arvojen määrittelyssä.

⁺ EUVL: lisätään tekstiin tämän direktiivin numero [PE CONS 87/23 (2022/0104(COD))].

Mitä tulee pilaavien aineiden epäsuoriin päästöihin veteen, laitoksen ulkopuolisen jätevedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon määritettäessä kyseessä olevan laitoksen päästöjen raja-arvoja, edellyttäen että tämä ei lisää ympäristön pilaantumista, näin taataan vastaava koko ympäristön suojelun taso ja toiminnanharjoittaja varmistaa jätevedenpuhdistamon toiminnanharjoittajaa kuullen, että epäsuorat päästöt eivät vaaranna jätevedenpuhdistamon tämän direktiivin mukaisen luvan tai direktiivin 91/271/ETY mukaisen erityisluvan määräysten noudattamista ja että kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) veteen päästetyt pilaavat aineet eivät haittaa jätevedenpuhdistamon toimintaa tai kapasiteettia käsiteltävästä jätevesivirrasta peräisin olevien resurssien talteenottoon;
- b) veteen päästetyt pilaavat aineet eivät vahingoita keräysjärjestelmien parissa tai jätevedenpuhdistamoissa työskentelevän henkilöstön terveyttä;
- c) jätevedenpuhdistamo on suunniteltu ja varustettu siten, että se vähentää pilaavien aineiden päästöjä veteen;

- d) vesiin lopulta joutuvien pilaavien aineiden kokonaiskuormitus ei ole suurempi kuin tilanteessa, jossa kyseessä olevan laitoksen päästöt ovat tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suorille päästöille asetettujen päästöjen raja-arvojen mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan nojalla vaadittujen tiukempien toimenpiteiden soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut toisen alakohdan soveltamiselle mukaan lukien toiminnanharjoittajan arvio siitä, että vaaditut edellytykset täyttyvät.

Toiminnanharjoittajan on toimitettava päivitetty arvio tapauksissa, joissa lupaehtoja on muutettava sen varmistamiseksi, että toisen alakohdan a–d alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

2. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, määräämättä kuitenkaan tietyn tekniikan tai teknologian käyttämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava tiukimmat päästöjen raja-arvot, jotka voidaan saavuttaa laitoksessa soveltamalla parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen, jäljempänä 'BAT-päästötasot', koko vaihteluvälin sen varmistamiseksi, että päästöt eivät normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ylitä BAT-päästötasoja, jotka on vahvistettu 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa BAT-päätelmistä tehdyissä päätöksissä. Päästöjen raja-arvojen on perustuttava toiminnanharjoittajan BAT-päästötasojen koko vaihteluvälistä tekemään arviointiin, jossa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras kokonaistehokkuus, joka laitoksessa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, ottaen huomioon mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset. Päästöjen raja-arvot on vahvistettava jollakin seuraavista:

- a) vahvistamalla päästöjen raja-arvot, jotka on ilmoitettava samalta tai lyhyemmältä ajanjaksolta ja samojen vertailuolosuhteiden mukaisina kuin BAT-päästötasot; tai
- b) vahvistamalla muut kuin a alakohdassa tarkoitetut päästöjen raja-arvot sovellettavien arvojen, ajanjaksojen ja viiteolosuhteiden osalta.

Jos päästöjen raja-arvot vahvistetaan b alakohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava vähintään kerran vuodessa päästöjen tarkkailun tuloksia sen varmistamiseksi, etteivät päästöt normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ole ylittäneet BAT-päästötasoja.

Edellä 6 artiklassa tarkoitettuja yleisesti sitovia sääntöjä voidaan soveltaa vahvistettaessa asiaankuuluvia päästöjen raja-arvoja tämän artiklan mukaisesti.

Jos yleisesti sitovia sääntöjä annetaan, tiukimmat parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla saavutettavissa olevat päästöjen raja-arvot on asetettava sellaisten laitosten luokille, joilla on alhaisimpien saavutettavissa olevien päästötasojen määrittämisen kannalta samanlaiset merkitykselliset ominaisuudet, kun otetaan huomioon BAT-päästötasojen koko vaihteluväli. Jäsenvaltion on vahvistettava yleisesti sitovat säännöt niiden BAT-päätelmissä annettujen tietojen pohjalta, joissa analysoidaan mahdollisuutta saavuttaa BAT-päästötasojen vaihteluvälin tiukimmat vaatimukset ja osoitetaan paras tehokkuus, joka kyseisissä laitosten luokissa voidaan saavuttaa soveltamalla BAT-päätelmissä kuvattua parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta sitovat ympäristötehokkuuden vaihteluvälit, joita yhden tai useamman ajanjakson kuluessa ei saa ylittää, 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen BAT-päätelmistä tehtyjen päätösten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi

- a) vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta ja mahdolliset kokonaisympäristövaikutukset huomioon ottaen vettä koskevat ympäristötehokkuuden raja-arvot, joita yhden tai useamman ajanjakson kuluessa ei saa ylittää ja jotka eivät ole vähemmän tiukkoja kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut sitovat vaihteluvälit;

- b) vahvistettava normaalien toimintaolosuhteiden osalta jätettä ja muita resursseja kuin vettä koskevat viitteelliset ympäristötehokkuuden tasot, jotka eivät ole vähemmän tiukkoja kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sitovat vaihteluvälit.
5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa BAT-päästötasoja korkeampia päästöjen raja-arvoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan soveltamista. Tällaista poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien BAT-päästötasojen saavuttaminen johtaisi suhteettoman suuriin kustannuksiin ympäristöhyötyihin verrattuna
- a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai
 - b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut poikkeamiselle 3 kohdan säännöksistä sekä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti asetetut raja-arvot eivät kuitenkaan saa ylittää tämän direktiivin liitteissä vahvistettuja raja-arvoja, sikäli kuin ne ovat sovellettavissa.

Tämän kohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten on oltava liitteessä II esitettyjen periaatteiden mukaisia. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toimittaa arvion poikkeuksen vaikutuksista kyseisten pilaavien aineiden pitoisuuksiin vastaanottavassa ympäristössä ja joka tapauksessa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso. Poikkeuksia ei myönnetä, jos ne voisivat vaarantaa 18 artiklassa tarkoitettujen ympäristölaatunormien noudattamisen.

Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava uudelleen neljän vuoden välein tai osana 21 artiklan mukaista lupaehtojen tarkistusta, jos tällainen tarkistus tehdään ennen kuin neljä vuotta on kulunut poikkeuksen myöntämisestä, ovatko tämän kohdan mukaisesti myönnetyt poikkeukset perusteltuja.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan standardisoitu menetelmä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen BAT-päätelmien täytäntöönpanokustannusten ja mahdollisten ympäristöhyötyjen välisen suhteettomuuden arvioimiseksi. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi erityistapauksissa vahvistaa vähemmän tiukkoja sitovia ympäristötehokkuuden vaihteluvälejä tai ympäristötehokkuuden raja-arvoja. Tällaista poikkeusta voidaan soveltaa ainoastaan, kun arvioinnista käy ilmi, että BAT-päätelmissä kuvattuun parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan perustuvien ympäristötehokkuuden tasojen saavuttamisesta seuraisi merkittäviä kielteisiä ympäristövaikutuksia, kokonaisympäristövaikutukset mukaan luettuina, tai merkittäviä taloudellisia vaikutuksia
- a) kyseessä olevan laitoksen maantieteellisen sijainnin tai paikallisten ympäristöolojen vuoksi; tai
 - b) kyseessä olevan laitoksen teknisten ominaisuuksien vuoksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjattava lupaehtoihin sisällytettävään liitteeseen perustelut poikkeamiselle 4 kohdan säännöksistä sekä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin tulos sekä asetettujen edellytysten perustelut.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että vähemmän tiukoilla sitovilla ympäristötehokkuuden vaihteluväleillä tai ympäristötehokkuuden raja-arvoilla tapahtuva toiminta ei aiheuta merkittäviä ympäristövaikutuksia, mukaan lukien vesivarojen ehtyminen, ja että sen avulla saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä standardisoidun menetelmän ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, ja edellyttäen, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja kaikki toimenpiteet, jotka vähentävät ympäristön pilaantumista, on toteutettu, toimivaltainen viranomainen voi asettaa vähemmän tiukkoja päästöjen raja-arvoja tai ympäristötehokkuuden raja-arvoja kriisitilanteessa, joka johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, joihin toiminnanharjoittaja ja jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa ja jotka johtavat vakaviin häiriöihin tai puutteeseen seuraavien osalta:
- a) energiatoimitukset, jos energian toimitusvarmuuteen liittyy erittäin tärkeä yleinen etu;
 - b) resurssit, materiaalit tai laitteet, jotka ovat toiminnanharjoittajan kannalta välttämättömiä yleisen edun mukaisten toimintojen suorittamiseksi sovellettavien päästöjen raja-arvojen tai ympäristötehokkuuden raja-arvojen mukaisesti; tai
 - c) olennaiset resurssit, materiaalit tai laitteet, kun tuotanto korvaa tällaista puutetta tai häiriötä, kansanterveyteen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä tai muista erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä.

Poikkeusta ei saa myöntää yli kolmeksi kuukaudeksi. Jos poikkeuksen myöntämisen perusteena olevat syyt pysyvät voimassa, poikkeusta voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella.

Heti kun toimitusedellytykset on palautettu tai energiatoimituksille, resursseille, materiaaleille tai laitteille on saatavilla vaihtoehto, jäsenvaltion on varmistettava, että päästöjen vähemmän tiukkojen raja-arvojen ja ympäristötehokkuuden vähemmän tiukkojen raja-arvojen asettamista koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa ja että laitos noudattaa 3 ja 4 kohdan mukaisesti asetettuja lupaehtoja.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeuksesta johtuvia päästöjä tarkkaillaan.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava tietoa poikkeuksesta ja asetetuista ehdoista julkisesti saataville 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio voi tarvittaessa arvioida ja selventää ohjeiden avulla perusteita, jotka on otettava huomioon tämän kohdan soveltamisessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tämän kohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeuksen myöntämisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.

Komissio arvioi, onko myönnetty poikkeus perusteltu, ottaen asianmukaisesti huomioon tässä kohdassa säädetyt kriteerit. Jos komissio esittää vastalauseita kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion tekemästä ilmoituksesta, jäsenvaltion on viipymättä tarkistettava poikkeusta vastaavasti.”;

16) lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Vaatimusten noudattamisen arviointi

1. Arvioitaessa päästöjen raja-arvojen noudattamista normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa 14 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti mittauksiin tehtävät korjaukset päästöjen vahvistettujen keskiarvojen määrittämiseksi eivät saa ylittää sovelletun mittausmenetelmän mittausepävarmuutta.
2. Komissio hyväksyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 24 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan menetelmä luvassa asetettujen päästöjen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ilmaan ja veteen joutuvien päästöjen osalta. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa menetelmässä on käsiteltävä vähintään päästöjen vahvistettujen keskiarvojen määrittämistä ja vahvistettava, miten mittausepävarmuus ja päästöjen raja-arvojen ylittymisen tiheys on otettava huomioon vaatimusten noudattamisen arvioinnissa.

3. Jos tämän luvun soveltamisalaan kuuluva laitos kuuluu myös III tai IV luvun soveltamisalaan ja tämän luvun mukaisesti vahvistettujen päästöjen raja-arvojen noudattaminen on osoitettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitoksen katsotaan noudattavan myös III tai IV luvun mukaisesti kyseisille pilaaville aineille vahvistettuja päästöjen raja-arvoja normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa.”;

17) korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

- ”2. Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun määräjoin suoritettavan tarkkailun tiheys kunkin yksittäisen laitoksen luvassa tai yleisesti sitovissa säännöissä.

Määräjoin suoritettava tarkkailu on toteutettava tapauksen mukaan BAT-päätelmissä vahvistetulla tavalla ja vähintään kerran neljässä vuodessa pohjaveden osalta ja kerran yhdeksässä vuodessa maaperän osalta, jollei tällainen tarkkailu perustu pilaantumisriskin järjestelmälliseen arviointiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.”;

18) lisätään 16 artiklaan kohta seuraavasti:

- ”3. Tarkkailun suorittavien laboratorioden laadunvalvonnan on perustuttava Euroopan standardointikomitean (CEN) standardeihin, tai jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.”;

19) lisätään 16 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jos 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu arviointi osoittaa, että poikkeuksella on määrällisesti ilmoitettavissa oleva tai mitattavissa oleva vaikutus ympäristöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten pilaavien aineiden pitoisuuksia tarkkaillaan vastaanottavassa ympäristössä. Tässä kohdassa tarkoitettuun tarkkailuun on tarvittaessa käytettävä kunkin asianomaisen pilaavan aineen osalta muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettuja tarkkailu- ja mittausmenetelmiä.”;

20) korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Ympäristönlautunormit

Jos jokin ympäristönlautunormi edellyttää tiukempia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupaan on sisällytettävä lisätoimenpiteitä, joilla vähennetään laitoksen vaikutusta asiaankuuluvalla alueella esiintyvään pilaantumiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa ympäristönlautunormien noudattamiseksi.

Jos lupaan on sisällytetty tiukempia ehtoja ensimmäisen kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava tiukempien ehtojen vaikutus asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksiin vastaanottavassa ympäristössä.

Jos laitoksen päästämien pilaavien aineiden kuormalla on määrällisesti ilmoitettavissa oleva tai mitattavissa oleva vaikutus ympäristöön, jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianomaisten pilaavien aineiden pitoisuuksia vastaanottavassa ympäristössä tarkkaillaan. Tällaisen tarkkailun tulokset on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos asianomaisten pilaavien aineiden tarkkailu- ja mittausmenetelmistä säädetään muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä, tällaisia menetelmiä, mukaan lukien tarvittaessa vaikutusperusteiset menetelmät, on sovellettava kolmannessa kohdassa tarkoitettussa tarkkailussa.”;

21) korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista laitoksen luonteeseen tai toimintaan suunnitteilla olevista muutoksista tai kaikista laitoksen laajennuksista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia, hyvissä ajoin ja joka tapauksessa ennen minkä tahansa tällaisen muutoksen tai laajennuksen täytäntöönpanoa. Tarpeen vaatiessa toimivaltainen viranomainen saattaa luvan ajan tasalle. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen reagoi ajoissa toiminnanharjoittajan toimittamiin tietoihin.”;

22) korvataan 21 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaikki asianomaista laitosta koskevat lupaehdot tarkistetaan ja tarvittaessa saatetaan ajan tasalle tämän direktiivin ja, tapauksen mukaan, erityisesti 15 artiklan 3, 4 ja 5 kohdan noudattamisen varmistamiseksi.”;

- 23) korvataan 21 artiklan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:
- ”c) kun se on tarpeen 18 artiklassa tarkoitetun ympäristölaatunormin noudattamiseksi, mukaan lukien uudet tai tarkistettut ympäristölaatunormit, tai kun vastaanottavan ympäristön tila edellyttää luvan tarkistamista, jotta unionin lainsäädännössä vahvistettuja suunnitelmia ja ohjelmia voidaan noudattaa.”;
- 24) lisätään 21 artiklan 5 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”d) kun toiminnanharjoittaja pyytää pidentämään liitteessä I olevassa 5.4 kohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavan laitoksen toiminnan kestoa.”;
- 25) korvataan 23 artiklan 4 kohdan viides alakohta seuraavasti:
- ”Komissio antaa ohjeet ympäristöriskien arviointia koskevia perusteita varten ja saattaa ne tarvittaessa säännöllisesti ajan tasalle.”;
- 26) muutetaan 24 artikla seuraavasti:
- a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:
- i) korvataan d alakohta seuraavasti:
- ”d) laitoksen luvan tai lupaehtojen tarkistamista 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti.”;

- ii) lisätään alakohta seuraavasti:
 - ”e) luvan saattamista ajan tasalle 21 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.”;
- b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:
 - i) korvataan johdantokappale seuraavasti:
 - ”2. Kun päätös luvan myöntämisestä tai tarkistamisesta tai saattamisesta ajan tasalle on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on saatettava yleisön saataville muun muassa järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivulla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille a, b ja f alakohdan osalta seuraavat tiedot:”;
 - ii) korvataan a ja c alakohta seuraavasti:
 - ”a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta ja myöhemmät ajan tasalle saattamiset, tarvittaessa myös konsolidoidut lupaehdot;”;
 - ”c) ennen päätöksen tekemistä pidettyjen kuulemisten tulokset, mukaan lukien 26 artiklan mukaiset kuulemiset, ja selvitys siitä, miten kyseiset kuulemiset on otettu huomioon kyseistä päätöstä tehtäessä;”;

iii) korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

- ”e) tiedot siitä, miten 14 artiklassa tarkoitetut lupaehdot, mukaan lukien päästöjen raja-arvot, ympäristötehokkuuden tasot ja ympäristötehokkuuden raja-arvot, on määriteltä verrattuna parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja siihen liittyviin päästötasoihin ja ympäristötehokkuuden tasoihin;
- f) jos on myönnetty 15 artiklan mukainen poikkeus, erityiset perustelut kyseisen poikkeuksen myöntämiselle kyseisessä kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sekä asetetut ehdot.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

- ”3. Toimivaltaisen viranomaisen on myös saatettava yleisön saataville muun muassa järjestelmällisesti internetin välityksellä verkkosivulla, joka on helposti löydettävissä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille seuraavat tiedot:
 - a) asiaan liittyvä tieto toimenpiteistä, jotka toiminnanharjoittaja on toiminnan lopullisesti päättyessä toteuttanut 22 artiklan mukaisesti;
 - b) lupaehtojen mukaisesti saadut, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöjen tarkkailutulokset;
 - c) edellä 16 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklassa tarkoitetun tarkkailun tulokset.”;

27) lisätään 25 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Uudelleen tutkittavaksi ottamista koskevan asiavaltuuden edellytyksenä ei saa olla se, että siihen yleisöön kuuluva, jota asia koskee, on osallistunut tämän direktiivin mukaisiin päätöksentekomenettelyihin.

Tutkintamenettely on toteutettava oikeudenmukaisesti, tasapuolisesti ja oikea-aikaisesti eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja siinä on myös säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.”;

28) korvataan 26 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen toiminnalla voisi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, johon laitoksen toiminta voisi vaikuttaa merkittävästi, sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 4 artiklan tai 20 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa on haettu, on toimitettava kyseiselle toiselle jäsenvaltiolle liitteen IV mukaisesti toimitettavat tai saataville asetettavat tiedot samanaikaisesti, kun ne asetetaan yleisön saataville. Kyseisten tietojen pohjalta nämä kaksi jäsenvaltiota neuvottelevat keskenään varmistaen samalla, että sen jäsenvaltion huomautukset, johon toiminnalla voisi olla merkittäviä vaikutuksia, toimitetaan ennen kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella lupaa on haettu, tekee päätöksensä. Jos jäsenvaltio, johon toiminnalla voisi olla merkittäviä vaikutuksia, ei toimita huomautuksia yleisön kuulemiselle, jota asia koskee, varatun määräajan kuluessa, toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava lupamenettelyä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lupahakemus saatetaan huomautuksia varten myös sen jäsenvaltion yleisön saataville, johon toiminnalla voisi olla merkittäviä vaikutuksia, ja että se on saatavilla saman ajan kuin se oli saatavilla siinä jäsenvaltiossa, jossa lupaa haettiin.”;

29) lisätään 26 artiklan jälkeen otsikko seuraavasti:

”II a luku

Innovoinnin mahdollistaminen ja edistäminen”;

30) korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Uudet tekniikat

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa edistettävä uusien tekniikoiden kehittämistä ja soveltamista, erityisesti silloin, kun tällaisia tekniikoita on yksilöity BAT-päätelmissä, BAT-vertailuasiakirjoissa tai 27 a artiklassa tarkoitetun teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevän innovaatiokeskuksen päätelmissä.”;

31) lisätään artikkelit seuraavasti:

”27 a artikla

Teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevä innovaatiokeskus

1. Komissio perustaa teollisuuden muutosta ja päästöjä käsittelevän innovaatiokeskuksen, jäljempänä ’keskus’ tai ’INCITE’, ja ylläpitää sitä.
2. Keskus kerää ja analysoi tietoja innovatiivisista tekniikoista, mukaan lukien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen kannalta merkitykselliset uudet ja muutosvoimaiset tekniikat, joilla edistetään muun muassa ympäristön pilaantumisen minimointia, hiilestä irtautumista, resurssitehokkuutta ja kiertotaloutta, jossa käytetään vähemmän tai turvallisempia kemikaaleja, ja kuvaa niiden kehitystasoa ja ympäristötehokkuutta. Komissio ottaa keskuksen päätelmät huomioon laatiessaan 13 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tietojenvaihtoa koskevaa työohjelmaa sekä laatiessaan, tarkistaessaan ja saattaessaan ajan tasalle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja BAT-vertailuasiakirjoja.
3. Keskuksen työtä avustavat
 - a) jäsenvaltioiden edustajat;
 - b) asiaankuuluvat julkiset laitokset;
 - c) asiaankuuluvat tutkimuslaitokset;
 - d) tutkimus- ja teknologiaorganisaatiot;

- e) asianomaisten teollisuudenalojen ja viljelijöiden edustajat;
 - f) teknologian tuottajat;
 - g) ihmisten terveyden tai ympäristön suojelua edistävät valtiosta riippumattomat järjestöt;
 - h) komissio.
4. Keskuksen on julkistettava päätelmänsä, jollei direktiivin 2003/4/EY 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä rajoituksista muuta johdu.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan keskuksen perustamisen ja toiminnan edellyttämät yksityiskohtaiset järjestelyt. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

27 b artikla

Uusien tekniikoiden testaus

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää väliaikaisia poikkeuksia 15 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyistä vaatimuksista ja 11 artiklan a ja b alakohdassa säädetyistä periaatteista uusien tekniikoiden testaamista varten yhteensä enintään 30 kuukauden ajaksi edellyttäen, että luvassa täsmennetyn ajanjakson jälkeen joko kyseisen tekniikan testaus lopetetaan tai toiminnassa saavutetaan vähintään BAT-päästötasot, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan soveltamista.

27 c artikla

Uusiin tekniikoihin liittyvät päästötasot ja viitteelliset ympäristötehokkuuden arvot

Poiketen siitä, mitä 21 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi asettaa

- a) päästöjen raja-arvoja, joilla varmistetaan, että kuuden vuoden kuluessa siitä, kun 13 artiklan 5 kohdan mukainen päätös BAT-päätelmistä julkaistaan laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, päästöt eivät normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa ylitä BAT-päätelmistä tehdyissä päätöksissä vahvistettuja uusiin tekniikoihin liittyviä päästötasoja;
- b) viitteellisiä ympäristötehokkuuden arvoja, jotka ovat yhdenmukaisia BAT-päätelmistä tehtyjen päätösten kanssa.

27 d artikla

Siirtyminen puhtaaseen, kiertotalouteen perustuvaan ja ilmastoneutraaliin teollisuuteen

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat sisällyttävät viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2030 ympäristöjärjestelmänsä viitteellisen muutossuunnitelman, joka kattaa niiden liitteessä I olevassa 1, 2, 3, 4, 6.1 a ja 6.1 b kohdassa luetellut toiminnot. Muutossuunnitelmassa on esitettävä tiedot siitä, miten laitos muuttuu kaudella 2030–2050 kestävän, puhtaan, kiertotalouteen perustuvan, resurssitehokkaan ja ilmastoneutraalin talouden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä, mukaan lukien tarvittaessa 27 e artiklassa tarkoitettu syvä teollinen muutos.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 a artiklan 4 kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettu auditointiorganisaatio arvioi viimeistään vuoden kuluttua tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetusta määräajasta, onko tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muutossuunnitelma tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukainen.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat sisällyttävät osana 21 artiklan 3 kohdan mukaista lupaehtojen tarkistamista ja sen jälkeen, kun päätökset BAT-päätelmistä on julkaistu 1 päivän tammikuuta 2030 jälkeen, ympäristöjärjestelmäänsä muutossuunnitelman kustakin laitoksesta, joka harjoittaa mitä tahansa liitteessä I lueteltua toimintaa, jota ei mainita tämän artiklan 1 kohdassa. Muutossuunnitelmassa on esitettävä tiedot siitä, miten toiminnanharjoittaja muuttaa laitosta kaudella 2030–2050 kestävä, puhtaan, kiertotalouteen perustuvan ja ilmastoneutraalin talouden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä, käyttäen tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 14 a artiklan 4 kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettu auditointiorganisaatio arvioi viimeistään vuoden kuluttua 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen lupaehtojen tarkistuksen valmiiksi saamisesta, ovatko ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen muutossuunnitelmat tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

3. Jos kaksi tai useampia laitoksia on saman toiminnanharjoittajan määräysvallassa tai jos laitokset ovat samaan yritykseen kuuluvien eri toiminnanharjoittajien määräysvallassa samassa jäsenvaltiossa, kyseiset laitokset voivat kuulua saman muutossuunnitelman piiriin.

Jos muutossuunnitelmien osia on jo kehitetty muun unionin lainsäädännön mukaisesti ja ne ovat tämän artiklan mukaisia, muutossuunnitelmassa voidaan viitata asiaankuuluviin asiakirjoihin.

4. Toiminnanharjoittajan on julkistettava muutossuunnitelmansa, muutossuunnitelman päivitykset sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tulokset osana 14 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ympäristöjärjestelmässä esitettyjen asiaankuuluvien tietojen julkaisemista.
5. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2026 delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä täsmentämällä muutossuunnitelmien sisältö 1, 2 ja 3 kohdassa vaadittujen tietojen perusteella.

Komissio tarkastelee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä uudelleen ja tarvittaessa tarkistaa sitä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2034.

27 e artikla

Syvä teollinen muutos

1. Jos kyseessä on syvä teollinen muutos, joka on esitetty asiaankuuluvassa laitoksen muutossuunnitelmassa, toimivaltainen viranomainen voi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan soveltamista, pidentää 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaikaa, johon mennessä laitoksen on noudatettava ajan tasalle saatettuja lupaehtoja, enintään kahdeksaan vuoteen, edellyttäen että
 - a) laitoksen lupa sisältää kuvauksen syvästä teollisesta muutoksesta ja saavutettavista päästötasoista ja resurssitehokkuudesta sekä täytäntöönpanon aikataulusta ja välitavoitteista;
 - b) toiminnanharjoittaja raportoi vuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle syvän teollisen muutoksen täytäntöönpanon edistymisestä; ja
 - c) laitoksen muutokseen myönnetyn ajan aikana toimivaltainen viranomainen varmistaa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava myönnettyistä poikkeuksista komissiolle vähintään kerran vuodessa 72 artiklan mukaisissa kertomuksissaan.

2. Jos kyseessä on syvä teollinen muutos, joka merkitsee laitoksen sulkemista ja uudella laitoksella korvaamista ja joka on esitetty asiaankuuluvassa laitoksen muutossuunnitelmassa ja joka on saatettava päätökseen kahdeksan vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka koskevat olemassa olevan laitoksen pääasiallista toimintaa, toimivaltainen viranomainen voi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 ja 22 artiklan soveltamista, vapauttaa velvoitteesta saattaa lupa ajan tasalle 21 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) olemassa olevan laitoksen lupa sisältää kuvauksen sulkemissuunnitelmasta sekä siihen liittyvästä aikataulusta ja välitavoitteista;
 - b) toiminnanharjoittaja raportoi vuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle edistymisestä olemassa olevan laitoksen sulkemissuunnitelman suhteen ja sen korvaamisessa uudella laitoksella;
 - c) laitoksen sulkemista edeltävänä aikana toimivaltainen viranomainen varmistaa, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava myönnettyistä poikkeuksista komissiolle vähintään kerran vuodessa 72 artiklan mukaisissa kertomuksissaan.”;

32) korvataan 30 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltainen viranomainen voi antaa tavallisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävälle polttolaitokselle luvan poiketa rikkidioksidille 2 ja 3 kohdassa säädettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisvelvoitteesta enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan kyseisiä raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet polttoaineen vakavan puutteen takia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeamisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.”;

33) korvataan 30 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista ensimmäisen alakohdan nojalla myönnettyistä poikkeuksista sekä poikkeamisen perusteluista ja asetetuista ehdoista.”;

34) lisätään artikla seuraavasti:

”34 a artikla

Pieneen erilliseen verkkoon kuuluvat polttolaitokset

1. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2029 saakka antaa polttolaitosten, jotka kuuluvat ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] pieneen erilliseen verkkoon, poiketa 30 artiklan 2 kohdassa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvojen noudattamisesta tai tapauksen mukaan 31 artiklassa tarkoitettujen rikinpoistoasteiden noudattamisesta. Tällaisten polttolaitosten luissa on vähintään säilytettävä direktiivien 2001/80/EY ja 2008/1/EY vaatimusten mukaisesti vahvistetut rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvot.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päästöjä tarkkaillaan ja että merkittävää pilaantumista ei aiheudu. Jäsenvaltiot voivat antaa laitosten poiketa päästöjen raja-arvoista vasta, kun kaikki toimenpiteet, jotka vähentävät pilaantumista, on käytetty loppuun. Poikkeusta ei saa myöntää pidemmäksi ajaksi kuin on tarpeen.

2. Asianomaisten polttolaitosten on 1 päivästä tammikuuta 2030 noudatettava liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja sekä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja.
3. Jäsenvaltioiden, jotka myöntävät tämän artiklan 1 kohdan mukaisia poikkeuksia, on pantava täytäntöön tällaisista poikkeuksista hyötyvien polttolaitosten vaatimustenmukaisuussuunnitelma. Vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa on esitettävä tiedot toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että asianomaiset laitokset noudattavat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2029 liitteessä V olevassa 2 osassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja sekä 15 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja rikkidioksidipäästöjen, typen oksidien päästöjen ja hiukkaspäästöjen raja-arvoja.
Vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa on esitettävä tiedot myös toimenpiteistä, joilla minimoidaan epäpuhtauspäästöjen laajuus ja kesto suunnitelman kattamalla ajanjaksolla, sekä tiedot kysynnänhallintatoimenpiteistä ja puhtaampiin polttoaineisiin vaihtamista koskevista mahdollisuuksista tai puhtaammista vaihtoehtoista, kuten uusiutuvien energialähteiden käyttöönotosta ja yhteenliitännöistä manteralueen kantaverkkojen kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava vaatimustenmukaisuussuunnitelmansa komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Komissio tekee suunnitelmista arvion ja jos komissio ei ole esittänyt vastaväitteitä 12 kuukauden kuluessa suunnitelman vastaanottamisesta, asianomainen jäsenvaltio voi katsoa suunnitelmansa tulleen hyväksytyksi. Jos komissio esittää vastalauseita sillä perusteella, että suunnitelma ei takaa asianomaisten laitosten vaatimustenmukaisuutta 31 päivään joulukuuta 2029 mennessä tai että siinä ei minimoida epäpuhtauspäästöjen laajuutta ja kestoja suunnitelman kattamalla ajanjaksolla, asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma komissiolle kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun komission vastalauseista on ilmoitettu. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman suunnitelman uuden version arvioinnin osalta toisessa virkkeessä tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.
5. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle vaatimustenmukaisuussuunnitelmassa kuvattujen toimien edistymisestä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä + 18 kuukautta] ja kunkin seuraavan kalenterivuoden lopussa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vaatimustenmukaisuussuunnitelman mahdollisista myöhemmistä muutoksista. Jäsenvaltion komissiolle toimittaman vaatimustenmukaisuussuunnitelman uuden version arvioinnin osalta 4 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu määräaika on kuusi kuukautta.
6. Jäsenvaltion on asetettava tietoa poikkeuksesta ja asetetuista ehdoista julkisesti saataville 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”;

35) korvataan 42 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tätä lukua ei sovelleta kaasutus- tai pyrolyysilaitoksiin, jos jätteen tällaisesta lämpökäsittelystä syntyvät kaasut tai nesteet käsitellään ennen niiden polttamista niin, että

- a) polttaminen aiheuttaa vähemmän päästöjä kuin sellaisten markkinoilla saatavilla olevien vähiten saastuttavien polttoaineiden poltosta, joita voitaisiin polttaa laitoksessa, aiheutuvat päästöt;
- b) muiden päästöjen kuin typen oksidien, rikin oksidien ja pölyn osalta polttaminen ei aiheuta enempää päästöjä kuin jätteen poltto tai rinnakkaispoltto.”;

36) korvataan 48 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että päästöjen tarkkailu toteutetaan liitteessä VI olevan 6 ja 7 osan mukaisesti.

Jätteenpoltto- ja rinnakkaispolttolaitoksista peräisin olevia päästöjä ilmaan on tarkkailtava myös muulloin kuin normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa. Päästöt käynnistyksen ja pysäytyksen aikana silloin, kun jätettä ei polteta, mukaan lukien PCDD/F-yhdisteiden ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden päästöt, on arvioitava suunniteltujen käynnistys- tai pysäytystoimien aikana säännöllisin väliajoin, esimerkiksi joka kolmas vuosi, suoritettavien mittausten perusteella. PCDD/F-yhdisteiden ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden päästöt on mahdollisuuksien mukaan estettävä tai minimoitava.”;

37) korvataan 63 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos olemassa olevaan laitokseen tehdään olennainen muutos tai jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen kuuluu ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalaan, olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään uutena laitoksena.”;

38) korvataan 70 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarkkailu on toteutettava CEN-standardien mukaisesti ja tarkkailun toteuttavan laboratorion laadunvarmistusjärjestelmän on oltava CEN-standardien mukainen tai, jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot.”;

39) lisätään 70 artiklan jälkeen otsikko seuraavasti:

”VI a luku

Siipikarjan ja sikojen kasvatusta koskevat erityissäännökset”;

40) lisätään otsikon ”VI a LUKU” jälkeen artikkelit seuraavasti:

”70 a artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan liitteessä I a vahvistettuihin toimintoihin ja soveltuvin osin kyseisessä liitteessä vahvistettujen kapasiteettia koskevien kynnysarvojen ylittyessä.

70 b artikla

Yhdistämissääntö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jos kaksi tai useampia karjankasvatusta harjoittavia laitoksia sijaitsee lähellä toisiaan ja niiden toiminnanharjoittaja on sama tai jos tällaiset laitokset ovat keskenään taloudellisessa tai oikeudellisessa suhteessa olevien toiminnanharjoittajien määräysvallassa, toimivaltainen viranomainen voi katsoa kyseiset laitokset yhdeksi yksiköksi laskettaessa 70 a artiklassa tarkoitettua kapasiteettikynnystä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sääntöä ei käytetä tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden kiertämiseen.

2. Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuultuaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [48 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ohjeet kriteereistä, joiden mukaan eri laitoksia voidaan pitää yhtenä yksikkönä 1 kohdan nojalla.

70 c artikla

Luvat ja rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mitään tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaa laitosta ei käytetä ilman lupaa tai rekisteröintiä ja että kaikkien tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten toiminta on 70 i artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaisia edellytyksiä koskevien toimintasääntöjen mukaista.

Hallinnollisen rasitteen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat käyttää laitosten rekisteröintiin mitä tahansa vastaavaa jo olemassa olevaa menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa lupamenettelyä siipikarjan ja sikojen tehokasvatukseen,

- a) kun siipikarjapaikkoja on yli 40 000;
- b) kun yli 30 kg:n painoisten tuotantosikojen paikkoja on yli 2 000; tai
- c) kun emakkopaikkoja on yli 750.

Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tiettyjä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvia laitosluokkia koskevia vaatimuksia 6 artiklassa tarkoitettuihin yleisesti sitoviin sääntöihin.

Jäsenvaltioiden on määritettävä menettelyt rekisteröintiä tai luvan myöntämistä varten tämän luvun soveltamisalaan kuuluville laitoksille. Kyseisiin menettelyihin on sisällyttävä vähintään 2 kohdassa luetellut tiedot.

2. Rekisteröinnissä tai lupahakemuksessa on oltava kuvaus vähintään seuraavista seikoista:

- a) tiedot laitoksesta ja sen toiminnasta;
- b) eläintyyppi;

- c) tarvittaessa eläintiheys eläinyksikköinä hehtaaria kohti laskettuna liitteen I a mukaisesti;
 - d) laitoksen kapasiteetti;
 - e) tiedot laitoksen päästölähteistä;
 - f) tiedot laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä kuhunkin ympäristön elementtiin.
3. Lupahakemuksessa on myös oltava käytännönläheinen tiivistelmä toisessa kohdassa tarkoitetuista tiedoista.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä kaikista tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin suunnitelluista olennaisista muutoksista, joilla saattaa olla vaikutuksia ympäristöön. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa tarkistettava lupaa ja saatettava se ajan tasalle tai pyydettävä toiminnanharjoittajaa hakemaan lupaa tai tekemään uusi rekisteröinti.
5. Komissio arvioi 70 i artiklassa säädettyjen toimintasääntöjen täytäntöönpanon vaikutuksia ja toimittaa kyseisen arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viisi vuotta toimintasääntöjen soveltamiselle asetetun määräajan jälkeen].

70 d artikla

Toiminnanharjoittajan velvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tarkkailee päästöjä ja niihin liittyviä ympäristötehokkuuden tasoja 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti.

Tarkkailutiedot on hankittava mittausmenetelmillä tai, jos se ei ole mahdollista, laskentamenetelmillä, kuten päästökertoimien käytöllä. Tarkkailutietojen hankkimisessa käytettävät menetelmät on kuvattava toimintasäännöissä.

Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa kaikista tarkkailutuloksista, käsiteltävä ne ja säilytettävä ne vähintään viiden vuoden ajan sellaisella tavalla, että toimintasäännöissä vahvistettujen päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvojen noudattaminen voidaan todentaa.

2. Jos 70 i artiklassa tarkoitetuissa toimintasääntöjä koskevissa yhdenmukaisissa edellytyksissä vahvistettuja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja ei noudateta, jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminta saatetaan vaatimusten mukaiseksi mahdollisimman pian.

3. Toiminnanharjoittajan on varmistettava, että kaikenlainen lannan käsittely, mukaan lukien laitoksessa syntyvän jätteen, eläimistä saatavien sivutuotteiden tai muiden jäämien mahdollinen levittäminen maahan, toteutetaan toimintasäännöissä ja muussa asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä täsmennetyn parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisesti ja että se ei aiheuta merkittävää ympäristön pilaantumista.

70 e artikla

Tarkkailu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukainen tarkkailu toteutetaan 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti.
2. Kaikki tarkkailutulokset on tallennettava, käsiteltävä ja esitettävä sellaisella tavalla, että toimivaltainen viranomainen voi todentaa, että 6 artiklassa tarkoitettuihin yleisesti sitoviin sääntöihin tai lupaan sisältyviä toimintaolosuhteita ja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja noudatetaan.
3. Toiminnanharjoittajan on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava 2 kohdassa tarkoitettut tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle tämän pyynnöstä. Toimivaltainen viranomainen voi esittää tällaisen pyynnön toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten noudattamisen todentamiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä kyseinen pyyntö, jos yleisön jäsen pyytää saada tutustua 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

70 f artikla

Vaatimusten noudattamatta jättäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöjen ja ympäristötehokkuuden tasojen arvoja tarkkaillaan 70 i artiklassa tarkoitettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten mukaisesti eivätkä ne ylitä toimintasäännöissä vahvistettuja päästöjen ja ympäristötehokkuuden raja-arvoja.
2. Jäsenvaltioiden on perustettava joko ympäristötarkastuksiin tai muihin toimenpiteisiin perustuva tehokas vaatimustenmukaisuuden seurantajärjestelmä tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi.
3. Jos tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan 70 d artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden lisäksi kaikki toimet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että toiminta saatetaan vaatimusten mukaiseksi viipymättä.

Jos vaatimusten noudattamatta jättäminen heikentää merkittävästi paikallisia ilman, veden tai maaperän olosuhteita tai jos se aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa merkittävän vaaran ihmisten terveydelle, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä laitoksen toiminta, kunnes toiminta saatetaan jälleen vaatimusten mukaiseksi.

70 g artikla

Yleisölle annettavat tiedot ja yleisön osallistuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle, jota asia koskee, annetaan mahdollisuus osallistua varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti menettelyihin, jotka koskevat
 - a) tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten lupia koskevien 6 artiklassa tarkoitettujen yleisesti sitovien sääntöjen laatimista;
 - b) luvan myöntämistä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvalla uudella laitoksella;
 - c) luvan saattamista ajan tasalle 70 c artiklan 4 kohdan mukaisesti tämän luvun soveltamisalaan kuuluvaan olemassa olevaan laitokseen tehtävien olennaisten muutosten myötä; tai
 - d) rekisteröintimenettelyä, jos ei ole annettu yleisesti sitovia sääntöjä ja jäsenvaltio sallii laitokselle ainoastaan rekisteröinnin.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava yleisön saataville, myös järjestelmällisesti internetin välityksellä, maksutta ja rajoittamatta pääsyä ainoastaan rekisteröidyille käyttäjille, seuraavat asiakirjat ja tiedot:
 - a) lupa tai rekisteröinti;
 - b) edellä olevan 1 kohdan mukaisesti toteutettujen kuulemisten tulokset;

- c) edellä olevassa 6 artiklassa tarkoitetut yleisesti sitovat säännöt, joita sovelletaan tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin laitoksiin; ja
- d) tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien laitosten tarkastusraportit.

70 h artikla

Muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluvilla, jota asia koskee, on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi, jos yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) asia koskee riittävästi kyseessä olevaa yleisöä;
 - b) kyseessä oleva yleisö väittää oikeuttaan heikennettävän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä edellytetään tällaista ennakkoehtoa.

Uudelleen tutkittavaksi ottamista koskevan asiavaltuuden edellytyksenä ei saa olla se, että siihen yleisöön kuuluva, jota asia koskee, on osallistunut tämän direktiivin mukaisiin päätöksentekomenettelyihin.

Tutkimamenettely on toteutettava oikeudenmukaisesti, tasapuolisesti ja oikea-aikaisesti eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle, ja siinä on myös säädettävä asianmukaisista ja tehokkaista oikeussuojakeinoista, mukaan lukien tarvittaessa kieltomääräykset.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, missä vaiheessa muita päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää huomautuksia.

70 i artikla

Toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset

1. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden, asianomaisten alojen, ympäristönsuojelua edistävien valtioista riippumattomien järjestöjen ja komission välillä ennen kuin se vahvistaa toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset 2 kohdan mukaisesti. Tietoja on vaihdettava erityisesti seuraavista asioista:
 - a) laitosten ja tekniikoiden päästötasot ja ympäristötehokkuuden tasot sekä muut liitteen III mukaiset toimenpiteet;
 - b) käytetyt tekniikat, niihin liittyvä tarkkailu, kokonaisympäristövaikutukset, taloudellinen ja tekninen toteutuskelpoisuus ja niihin liittyvä kehitys;
 - c) parhaat käytettävissä olevat tekniikat, jotka yksilöidään a ja b alakohdassa mainittujen kysymysten tarkastelun jälkeen;
 - d) uudet tekniikat.

2. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ... kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 24 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan toimintasääntöjä koskevat yhdenmukaiset edellytykset kutakin liitteessä I a tarkoitettua toimintoa varten.

Toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten on oltava yhdenmukaisia liitteessä I a luetelluissa toiminnoissa käytettävien parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden kanssa, ja niissä on otettava huomioon kyseisten laitosten luonne, tyyppi, koko ja eläintiheys, yksittäisten eläintyyppien määrä sekatiloilla sekä laidunpohjaisten kasvatusjärjestelmien erityispiirteet, kun eläimiä kasvatetaan sisätiloissa vain kausittain. Niihin on sisällytettävä myös suuntaa-antavia tietoja uusista tekniikoista, jos niitä on saatavilla.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä ja uusien tai ajan tasalle saatettujen toimintasääntöjä koskevien yhdenmukaisten edellytysten julkaisemisesta tiedotetaan viranomaiselle.”;

41) korvataan 72 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. On vahvistettava 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, mitä tietoja, millaisessa muodossa ja miten usein tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti on toimitettava. Täytäntöönpanopäätös, jolla vahvistetaan, mitä tietoja, millaisessa muodossa ja miten usein tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti on toimitettava, on saatettava ajan tasalle aina tarpeen mukaan ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].”;

42) korvataan 73 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”Komissio toimittaa 30 päivään kesäkuuta 2028 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Tähän kertomukseen sisällytetään tietoja toiminnoista, joista on hyväksytty tai ei ole hyväksytty BAT-päätelmiä tämän direktiivin 13 artiklan 5 kohdan nojalla, ja siinä tarkastellaan innovaatiodynamiikkaa, mukaan lukien uudet tekniikat, tarvetta toteuttaa uusia pilaantumisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä ja direktiivin 2003/87/EY 8 artiklassa tarkoitettua arviointia.

Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan, onko unionin tasolla tarpeen toteuttaa toimia, joilla vahvistetaan tai saatetaan ajan tasalle unionin laajuiset päästöjen raja-arvojen vähimmäisvaatimukset sekä tarkkailua ja vaatimusten noudattamista koskevat säännöt sellaisia toimintoja varten, jotka kuuluvat edellisen viisivuotiskauden aikana hyväksytyjen BAT-päätelmien piiriin, seuraavin perustein:

- a) asianomaisten olevien toimintojen vaikutus koko ympäristöön ja ihmisten terveyteen;
- b) parhaan käytettävissä olevan tekniikan käyttöönoton aste asianomaisissa toiminnoissa.”;

43) muutetaan 73 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio arvioi näyttöön perustuvaa menetelmää käyttäen ja alan erityispiirteet huomioon ottaen, onko unionin tasolla tarpeen toteuttaa toimia, jotta voidaan

- a) puuttua kattavasti karjankasvatuksesta unionissa aiheutuviin päästöihin, erityisesti nautakarjasta aiheutuviin päästöihin; ja
- b) saavuttaa jatkossakin Euroopan unionin markkinoille saatettuja tuotteita koskeva maailmanlaajuisen ympäristönsuojelun tavoite ehkäisemällä ja rajoittamalla karjankasvatuksesta aiheutuvia päästöjä unionin kansainvälisiä velvoitteita noudattaen.

Komissio raportoi arvioinnin tuloksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä säädösehdotus.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Komissio arvioi

- a) tarvetta rajoittaa päästöjä, jotka ovat peräisin maalla ja merellä tapahtuvasta mineraaliöljyn ja -kaasun etsinnästä ja tuotannosta;
- b) tarvetta hillitä päästöjä, jotka aiheutuvat laitosalueella tapahtuvasta muussa teollisuudessa kuin rakennusalaalla käytettyjen muiden kuin energiantuotantoon käytettävien teollisuusmineraalien käsittelystä ja louhinnasta, sekä tarvetta hillitä unionissa hiljattain tehdystä laitosalueella tapahtuvasta malmien käsittelystä ja louhinnasta aiheutuvia päästöjä;
- c) tarvetta tarkistaa veden elektrolyysin avulla tuotettua vetyä koskevaa liitteessä I olevaa toiminnon kynnysarvoa.

Komissio sisällyttää arvioinnin tulokset ensimmäiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kohdan mukaisesti toimitettavista kertomuksista.”;

44) korvataan 74 artikla seuraavasti:

”74 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Tämän direktiivin säännösten mukauttamiseksi parhaan käytettävissä olevan tekniikan perusteella tieteen ja tekniikan kehitykseen komissio antaa 76 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla mukautetaan liitteessä V olevaa 3 ja 4 osaa, liitteessä VI olevaa 2, 6, 7 ja 8 osaa sekä liitteessä VII olevaa 5, 6, 7 ja 8 osaa tieteen ja tekniikan kehitykseen.
2. Komissio kuulee sidosryhmiä asianmukaisesti ennen kuin se antaa delegoidun säädöksen tämän artiklan mukaisesti.

Komissio julkistaa tämän artiklan mukaisesti annetun delegoidun säädösten valmistelussa käytetyt asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit viimeistään delegoidun säädöksen antamisen yhteydessä.”;

45) korvataan 75 artikla seuraavasti:

”75 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”;

46) korvataan 76 artikla seuraavasti:

”76 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivää seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä] viiden vuoden ajaksi valta antaa 27 d artiklassa, 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 27 d artiklassa, 48 artiklan 5 kohdassa ja 74 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 27 d artiklan, 48 artiklan 5 kohdan tai 74 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”;

47) kumotaan 77 ja 78 artikla;

48) korvataan 79 artikla seuraavasti:

”79 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY* mukaisia jäsenvaltioiden velvoitteita. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraamuksiin on sisällyttävä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka tosiasiallisesti vievät vastuussa olevilta rikkomuksistaan saadut taloudelliset hyödyt.

Kun on kyse kaikkein vakavimmista oikeushenkilön tekemistä rikkomuksista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hallinnollisten taloudellisten seuraamusten enimmäismäärä on vähintään 3 prosenttia toiminnanharjoittajan vuotuisesta liikevaihdosta sitä vuotta edeltävänä tilivuonna unionissa, jona sakko määrätään.

Jäsenvaltiot voivat myös tai vaihtoehtoisesti käyttää rikosoikeudellisia seuraamuksia edellyttäen, että ne ovat yhtä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia kuin tässä artiklassa tarkoitetut hallinnolliset taloudelliset seuraamukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisesti vahvistetuissa seuraamuksissa otetaan tapauksen mukaan asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:
- a) rikkomuksen luonne, vakavuus ja laajuus;
 - b) väestö tai ympäristö, johon rikkomus vaikuttaa, ottaen huomioon myös rikkomisen vaikutus ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkean tason saavuttamista koskevaan tavoitteeseen;
 - c) se, onko kyseessä toistuva vai kertaluonteinen rikkominen.
4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt ja toimenpiteet sekä mahdolliset niitä koskevat myöhemmät muutokset komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/99/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28).”;

49) lisätään artikla seuraavasti:

”79 a artikla

Korvaukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos ihmisten terveydelle on aiheutunut haittaa tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten toimenpiteiden rikkomisen seurauksena, yksilöillä, joita asia koskee, on oikeus vaatia ja saada korvausta kärsimästään haitasta asianomaisilta luonnollisilta henkilöiltä tai oikeushenkilöiltä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että korvausvaatimuksia koskevat kansalliset säännöt ja menettelyt suunnitellaan ja niitä sovelletaan siten, että ne eivät tee mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi 1 kohdassa tarkoitetun rikkomuksen aiheuttaman haitan korvaamista koskevan oikeuden käyttämistä.
3. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen korvauskanteiden nostamiselle määräaikoja. Tällainen määräaika ei saa alkaa kulua ennen kuin rikkominen on päättynyt ja korvausta hakeva henkilö tietää kärsineensä haittaa rikkomisesta 1 kohdan mukaisesti tai hänen voidaan kohtuudella olettaa tietävän tämän.”;

- 50) muutetaan liite I tämän direktiivin liitteen I mukaisesti;
- 51) lisätään liite I a tämän direktiivin liitteen II mukaisesti;
- 52) korvataan liite II tämän direktiivin liitteessä III olevalla tekstillä;
- 53) muutetaan liite III tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti;
- 54) muutetaan liite IV tämän direktiivin liitteen V mukaisesti;
- 55) muutetaan liite V tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti;
- 56) muutetaan liite VI tämän direktiivin liitteen VII mukaisesti.

2 artikla

Direktiivin 1999/31/EY muuttaminen

Kumotaan direktiivin 1999/31/EY 1 artiklan 2 kohta.

3 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Kun on kyse liitteessä I tarkoitettuja toimintoja harjoittavista laitoksista, jäsenvaltioiden on sovellettava 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a, b b ja h alakohtaa sekä 15 artiklan 4 ja 6 kohtaa neljän vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu ... päivän ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta.

Laitosten, joille on myönnetty ensimmäinen lupa sen jälkeen, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu ... päivän ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, on sovellettava tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä BAT-päätelmien julkaisupäivästä alkaen.

2. Kun on kyse liitteessä I tarkoitettuja toimintoja harjoittavista laitoksista, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] ja jotka ovat toiminnassa ja joilla on lupa ennen ... päivää ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], sovelletaan 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a, b, b a ja d alakohtaa, 15 artiklan 1 ja 5 kohtaa, 15 a artiklaa ja 16 artiklan 4 kohtaa, kun lupa myönnetään 20 artiklan 2 kohdan tai kun lupaehdot saatetaan ajan tasalle 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tai kun lupaehdot saatetaan ajan tasalle neljän vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu ... päivän ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, tai viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 12 vuotta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] sen mukaan, mikä ajankohdista on aikaisempi.

Kun on kyse liitteessä I tarkoitettuja toimintoja harjoittavista laitoksista, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] ja joiden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet täydellisen lupahakemuksen ennen ... päivää ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], edellyttäen että kyseisten laitosten toiminta käynnistyy viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 12+22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], sovelletaan 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a, b, b a ja d alakohtaa, 15 artiklan 1 ja 5 kohtaa, 15 a artiklaa ja 16 artiklan 4 kohtaa, kun lupa myönnetään tai saatetaan ajan tasalle 20 artiklan 2 kohdan tai 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai saatetaan ajan tasalle neljän vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu... päivän ...kuuta ... [sen kuukauden ensimmäinen päivä, joka seuraa 22 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, tai viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [sen kuukauden ensimmäinen päivä, joka seuraa 12 vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä], sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

Kun on kyse liitteessä I tarkoitettuja toimintoja harjoittavista laitoksista, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä], 15 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, kun lupaehdot saatetaan ajan tasalle neljän vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu ... päivän ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, tai kun lupa myönnetään tällaisten päätösten jälkeen, tai kun lupaehdot saatetaan ajan tasalle 21 artiklan 5 kohdan mukaisesti, tai viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 12 vuotta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], sen mukaan, mikä ajankohdista on aikaisempi.

Ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun asiaankuuluvaan soveltamispäivään saakka kyseisissä alakohdissa mainittujen laitosten, jotka kuuluvat direktiivin 2010/75/EU, sellaisena kuin se on voimassa ...päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantuloa edeltävä päivä], soveltamisalaan, on oltava direktiivin 2010/75/EU tuona päivänä voimassa olevan version mukaisia.

3. Kun on kyse laitoksista, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] ja jotka harjoittavat liitteessä I olevan 2.3 kohdan aa alakohdassa tarkoitettuja toimintoja ja kyseisen liitteen 6.2 kohdan mukaista tekstiilikuitujen tai tekstiilien viimeistelyä ja jotka ovat toiminnassa ennen ... päivää ...kuuta... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], jäsenvaltioiden on 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a, b b ja h alakohdan sekä 15 artiklan 4 ja 6 kohdan poikkeusta lukuun ottamatta sovellettava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä neljän vuoden kuluessa ... päivästä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä].
4. Kun on kyse laitoksista, jotka eivät kuulu direktiivin 2010/75/EU soveltamisalaan ennen ... päivää ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantulopäivä] ja jotka harjoittavat liitteessä I olevassa 1.4 kohdassa, 2.3 kohdan b alakohdassa ja 2.3 kohdan b a alakohdassa, 2.7 kohdassa ja 3.6 kohdassa tarkoitettuja toimintoja, jäsenvaltioiden on 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a a, b b ja h alakohdan sekä 15 artiklan 4 ja 6 kohdan poikkeusta lukuun ottamatta sovellettava tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä neljän vuoden kuluessa siitä, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, tai viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] sen mukaan, mikä ajankohdista on aikaisempi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun asiaankuuluvaan soveltamispäivään saakka kyseisessä alakohdassa mainittujen laitosten, jotka kuuluvat direktiivin 2010/75/EU, sellaisena kuin se on voimassa ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantuloa edeltävä päivä], soveltamisalaan, on oltava direktiivin 2010/75/EU tuona päivänä voimassa olevan version mukaisia.

Niiden laitosten osalta, joille on myönnetty ensimmäinen lupa sen jälkeen, kun on julkaistu 13 artiklan 5 kohdan mukaiset päätökset BAT-päätelmistä, jotka on julkaistu ... päivän ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] jälkeen laitoksen pääasiallisen toiminnan osalta, tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyjä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä on sovellettava niiden lupien myöntämiseen BAT-päätelmien julkaisupäivästä alkaen.

5. Kun on kyse liitteessä I a tarkoitettuja toimintoja harjoittavista laitoksista, jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- a) neljän vuoden kuluessa 70 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettun täytöntöönpanosäädöksen voimaantulosta, jos laitoksen kapasiteetti on vähintään 600 eläinyksikköä;
 - b) viiden vuoden kuluessa 70 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettun täytöntöönpanosäädöksen voimaantulosta, jos laitoksen kapasiteetti on vähintään 400 eläinyksikköä;
 - c) kuuden vuoden kuluessa 70 i artiklan 2 kohdassa tarkoitettun täytöntöönpanosäädöksen voimaantulosta, kun on kyse kaikista muista liitteen I a soveltamisalaan kuuluvista laitoksista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun asiaankuuluvaan soveltamispäivään saakka kyseisessä alakohdassa mainittujen laitosten, jotka kuuluvat direktiivin 2010/75/EU, sellaisena kuin se on voimassa ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantuloa edeltävä päivä], soveltamisalaan, on oltava direktiivin 2010/75/EU tuona päivänä voimassa olevan version mukaisia.

6. Poikkeukset, jotka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti ennen ... päivää ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], pysyvät voimassa, kunnes toimivaltainen viranomainen arvioi uudelleen, onko poikkeus perusteltu 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Uudelleenarviointi on tehtävä neljän vuoden kuluttua ... päivästä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä] tai osana 21 artiklan mukaista lupaehtojen uudelleentarkastelua sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.
7. Poikkeukset, jotka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt uusien tekniikoiden testausta ja käyttöä varten direktiivin 2010/75/EU 15 artiklan 7kohdan mukaisesti, sellaisena kuin direktiivi on voimassa ... päivänä ...kuuta ... [tämän direktiivin voimaantuloa edeltävä päivä], ennen ... päivää ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä], pysyvät voimassa poikkeuksen myöntämistä koskevassa päätöksessä täsmennetyn ajanjakson loppuun saakka. Täsmennetyn ajanjakson jälkeen tekniikan testaus on lopetettava tai toiminnon on saavutettava vähintään BAT-päästötasot.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [seuraavan kuukauden ensimmäinen päivä sen jälkeen, kun 22 kuukautta on kulunut tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

Muutetaan direktiivin 2010/75/EU liite I seuraavasti:

a) korvataan 1.4 kohta seuraavasti:

”1.4. Seuraavien aineiden kaasuttaminen, nesteyttäminen tai pyrolyysi:

- a) hiili;
- b) muut polttoaineet laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on 20 MW tai enemmän.”;

b) korvataan 2.3 kohta seuraavasti:

”2.3. Rautametallien jalostus:

- a) kuumavalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 20 tonnia raakaterästä tunnissa;
- a a) kylmävalssausmenetelmällä, jonka kapasiteetti ylittää 10 tonnia raakaterästä tunnissa;
- b) takomoissa, joissa vasaroiden iskutyö ylittää 50 kilojoulea vasaraa kohti;
- b a) takomoissa, joissa puristinten voima ylittää 30 meganewtonia (MN) puristinta kohti;
- c) suojakäsittelmällä sulalla metallilla käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”2.7 akkujen valmistus, lukuun ottamatta pelkkää kokoonpanoa, kun tuotantokapasiteetti on vähintään 15 000 tonnia akkukennoja (katodi, anodi, elektrolyytti, erotin, kotelo) vuodessa.”;

d) korvataan 3.5 kohta seuraavasti:

”3.5 Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun

a) tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä; ja/tai

b) uunikapasiteetti ylittää 4 m³ ja lastauskapasiteetti ylittää 300 kg/m³ uunia kohden.”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”3.6 Seuraavien malmien louhinta teollisessa mittakaavassa, mukaan lukien käsittely laitosalueella, kuten jauhaminen, koon valvonta, rikastaminen ja jalostaminen:

bauksiitti, koboltti, kromi, kulta, kupari, litium, lyijy, mangaani, nikkeli, palladium, platina, rauta, sinkki, tina ja volframi.”;

f) korvataan 4.2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaasut, kuten ammoniakki, kloori tai kloorivety, fluori tai fluorivety, hiilen oksidit, rikkiyhdisteet, typen oksidit, vety, lukuun ottamatta veden elektrolyysin avulla tuotettua vetyä, rikkidioksidi, karbonyylikloridi;”;

g) korvataan 5.3 kohta seuraavasti:

- ”5.3 a) Muun jätteen kuin vaarallisen jätteen loppukäsittely, kun kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta neuvoston direktiiviin 91/271/ETY* kuuluvia toimintoja:
- i) biologinen käsittely, kuten anaerobinen mädätys tai yhteismädätys,
 - ii) fysikaalis-kemiallinen käsittely,
 - iii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
 - iv) kuonan ja tuhkan käsittely,
 - v) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.
- b) Vaarattoman jätteen hyödyntäminen tai hyödyntämisen ja loppukäsittelyn yhdistelmä, kun kapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä, mukaan luettuna yksi tai useampi seuraavista toiminnoista ja lukuun ottamatta direktiiviin 91/271/ETY kuuluvia toimintoja:
- i) biologinen käsittely, kuten anaerobinen mädätys,
 - ii) jätteen esikäsittely polttoa tai rinnakkaispolttoa varten,
 - iii) kuonan ja tuhkan käsittely,
 - iv) metallijätteen käsittely leikkureilla, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä romuajoneuvot ja niiden osat.

Jos ainoa jätteidenkäsittelytoiminto on anaerobinen mädätys, tämän toiminnon kapasiteettia koskeva kynnysarvo on 100 tonnia päivässä.

* Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40).”;

h) korvataan 6.2 kohta seuraavasti:

”6.2. Tekstiilikuitujen tai tekstiilien esikäsittely (kuten pesu, valkaisu, merserointi), värjäys tai viimeistely käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.”;

i) korvataan 6.5 kohta seuraavasti:

”6.5. Ruhojen tai eläimistä saatavien sivutuotteiden loppukäsittely tai kierrätys käsittelykapasiteetin ylittäessä 10 tonnia päivässä.”;

j) korvataan 6.6 kohta seuraavasti:

”6.6 Veden elektrolyysi vedyn tuotantoa varten, kun tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.”.

LIITE II

”LIITE I a

70 a artiklassa tarkoitetut toiminnot

Laitokset kuuluvat tämän liitteen soveltamisalaan, jos ne kuuluvat yhteen tai useampaan seuraavassa esitetyistä toimintojen luokista:

1. Sikojen kasvatusta vähintään 350 eläinyksikön laitoksissa, lukuun ottamatta kasvatustoimintaa, jota harjoitetaan asetuksen (EU) 2018/848 mukaisissa luonnonmukaisen tuotannon järjestelmissä, tai kasvatustoimintaa, jossa eläintiheys on alle 2 eläinyksikköä/hehtaari, ja kyseistä pinta-alaa käytetään ainoastaan eläinten laiduntamiseen tai eläinten ruokinnassa käytettävän rehun viljelyyn, ja jossa eläimiä pidetään ulkona huomattavan ajan vuodesta tai jossa eläimiä pidetään ulkona kausiluonteisesti.
2. Yksinomaan munivien kanojen kasvatusta vähintään 300 eläinyksikön laitoksissa tai yksinomaan muiden siipikarjaluokkien kasvatusta vähintään 280 eläinyksikön laitoksissa. Laitoksissa, joissa kasvatetaan eri siipikarjojen yhdistelmiä, mukaan lukien munivat kanat, kynnysarvo on 280 eläinyksikköä, ja kapasiteetti lasketaan käyttämällä munivien kanojen painotuskerrointa* 0,93.
3. Sikojen tai siipikarjan yhdistelmien kasvatusta vähintään 380 eläinyksikön laitoksissa, lukuun ottamatta sikojen kasvatusta laitoksissa, jotka toimivat asetuksen (EU) 2018/848 mukaisten luonnonmukaisen tuotannon järjestelmien mukaisesti, tai kasvatustoimintaa, jossa eläintiheys on alle 2 eläinyksikköä/hehtaari, ja kyseistä pinta-alaa käytetään ainoastaan laiduntamiseen tai eläinten ruokinnassa käytettävän rehun viljelyyn, ja jossa eläimiä pidetään ulkona huomattavan ajan vuodesta tai jossa eläimiä pidetään ulkona kausiluonteisesti.

Laitoksen eläinyksikkömäärä lasketaan käyttäen seuraavia muuntokertoimia:

Siat:

Siitosemakot ≥ 50 kg ... 0,500

Porsaat ≤ 20 kg ... 0,027

Muut siat ... 0,300

Siipikarja:

Broilerit ... 0,007

Munivat kanat ... 0,014

Kalkkunat ... 0,030

Ankat ... 0,010

Hanhet ... 0,020

Strutsit ... 0,350

Muu siipikarja... 0,001

* Munivien kanojen painotuskerroin on laskettu jakamalla muun siipikarjan kynnysarvo (280 eläinyksikköä) munivien kanojen kynnysarvolla (300 eläinyksikköä), eli $280/300 = 0,93$ (pyöristettynä).”.

LIITE III

”LIITE II

Periaatteet, joita on noudatettava myönnettäessä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia

Myönnettäessä 15 artiklan 5 kohdan mukaisia poikkeuksia on noudatettava seuraavia periaatteita:

1. Kustannukset

- 1.1. Edellä 15 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut kustannukset ovat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, ja niihin sisältyvät sekä pääoma- että toimintakustannukset. Laajempia sosiaalisia tai taloudellisia kustannuksia ei oteta huomioon.
- 1.2. Kustannusten arvioinnin on oltava määrällistä, ja sitä on tuettava laadullisella arvioinnilla.
- 1.3. Arvioinnissa huomioon otettavien kustannusten on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) ne edustavat nettoarvoa, joka on saatu vähentämällä kokonaiskustannuksista parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamisesta saatava taloudellinen hyöty;
 - b) ne sisältävät parhaan käytettävissä olevan tekniikan edellyttämän rahoituksen kustannukset;
 - c) ne on laskettu käyttäen diskonttokorkoa, jotta voidaan ottaa huomioon rahallisen arvon erot ajan mittaan.
- 1.4. Poikkeusta koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava selkeästi kustannusten lähde ja laskentamenetelmät, mukaan lukien 1.3 kohdan c alakohdassa mainittu diskonttokorko ja arvio kustannusten arviointiin liittyvistä epävarmuustekijöistä.

- 1.5. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava toiminnanharjoittajan arvioimat kustannukset muista lähteistä, kuten teknologian tuottajilta, vertaisarvioituista tutkimuksista, asiantuntija-arvioista tai muista laitoksista, joissa on hiljattain otettu käyttöön paras käytettävissä oleva tekniikka, saatujen tietojen perusteella.

2. Ympäristöhyödyt

- 2.1. Edellä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut ympäristöhyödyt ovat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta saatavia ympäristöhyötyjä.
- 2.2. Ympäristöhyötyjen arvioinnin on oltava määrällistä (rahallista), ja sitä on tuettava laadullisella arvioinnilla. Jos pilaavien aineiden aiheuttaman vahingon kustannukset on määritetty, niitä on käytettävä.
- 2.3. Ympäristöhyötyjen arvioinnissa on otettava huomioon diskonttokorko, jota sovelletaan rahallisten hyötyjen määrittämisessä, jotta voidaan ottaa huomioon rahallisen arvon erot ajan mittaan.
- 2.4. Poikkeusta koskevassa hakemuksessa on yksilöitävä selkeästi ympäristöhyötyjä koskevien tietojen lähde ja ympäristöhyötyjen laskentamenetelmät, mukaan lukien 1.3 kohdan c alakohdassa mainittu diskonttokorko ja arvio ympäristöhyötyjen arviointiin liittyvistä epävarmuustekijöistä.
- 2.5. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava toiminnanharjoittajan arvioimat ympäristöhyödyt asiantuntija-arvioista tai muista laitoksista, joissa on hiljattain otettu käyttöön paras käytettävissä oleva tekniikka, saatujen tietojen perusteella.

3. Kustannusten suhteettomuus ympäristöhyötyihin verrattuna

- 3.1. Jotta voidaan määrittää, onko kustannusten ja ympäristöhyötyjen välillä epäsuhta, on verrattava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan liittyvien päästötasojen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja vaatimusten noudattamisesta saatavia hyötyjä.
- 3.2. Vertailumekanismiin on sisällytettävä seuraavat osatekijät:
- a) menetelmä kustannusten ja ympäristöhyötyjen arviointiin liittyvien epävarmuuksien käsittelemiseksi;
 - b) marginaali, jonka perusteella kustannusten voidaan katsoa olevan suhteettomat ympäristöhyötyihin verrattuna.”;
-

LIITE IV

Muutetaan direktiivin 2010/75/EU liite III seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö, mukaan lukien erityistä huolta aiheuttavien aineiden vähäisempi käyttö”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tekniikan kehitys, mukaan lukien digitaaliset välineet, ja muutokset tieteellisessä tiedossa ja ymmärtämyksessä”;

c) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Prosessissa käytettävien raaka-aineiden, vesi mukaan luettuna, kulutus ja ominaisuudet sekä resurssitehokkuus ja uudelleenkäyttö ja hiilestä irtautuminen”;

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Päästöjen kokonaisympäristövaikutuksen, myös biodiversiteettivaikutuksen, ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoinnin tarve”;

e) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten ja ihmisten terveyteen aiheutuvien seurausten minimoimisen tarve”;

LIITE V

Muutetaan direktiivin 2010/75/EU liite IV seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Yleisölle on ilmoitettava julkisilla ilmoituksilla sekä verkkosivustolla päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa, seuraavat seikat.”;

b) korvataan liitteessä IV oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Yleisölle, jota asia koskee, on annettava mahdollisuus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle varhaisessa vaiheessa ja tehokkaasti huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.”;

c) korvataan liitteessä IV oleva 5 kohta seuraavasti:

”5. On asetettava kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän liitteen mukaisesti jää riittävästi aikaa.”.

LIITE VI

Muutetaan direktiivin 2010/75/EU liite V seuraavasti:

- a) korvataan 3 osan 8 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle automaattisten mittausjärjestelmien tarkistusten tulokset.”;

- b) korvataan 3 osan 10 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sellaisena päivänä, jona yli kolme tuntikeskiarvoa on hylättävä automaattisen mittausjärjestelmän toimintahäiriön tai huollon vuoksi, tehdyt mittaukset on mitätöitävä. Jos useamman kuin 10 päivän mittaukset mitätöidään mainituista syistä vuoden aikana, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava, että käyttäjä toteuttaa viipymättä riittävät toimenpiteet, joilla parannetaan automaattisen mittausjärjestelmän luotettavuutta.”.

LIITE VII

Muutetaan direktiivin 2010/75/EU liite VI seuraavasti:

Korvataan 6 osan 1.2 kohta seuraavasti:

”1.2. Kaikkien pilaavien aineiden, myös dioksiinien ja furaanien, näytteenotto ja analyysi ja automaattisten mittausjärjestelmien laadunvarmistus sekä niiden kalibrointiin käytettävät vertailumittaukset on suoritettava CEN-standardien mukaisesti. Jos CEN-standardeja ei ole käytettävissä, on sovellettava ISO-standardeja, kansallisia standardeja tai muita kansainvälisiä standardeja, joilla varmistetaan vastaavaa tieteellistä tasoa olevat tiedot. Tätä sovelletaan myös näytteenoton ja analyysin suorittavan laboratorion laadunvarmistusjärjestelmään. Automaattiset mittausjärjestelmät on vertailumenetelmien avulla tarkastettava vähintään kerran vuodessa rinnakkaismittauksin.”.
